

Erään

henkisen parantumisen tukijan

Credo

eines

Spirituellenheilungsbegleiters

Credo

eines

Spirituellenheilungsbegleiters

Text: Pablo Andrés Alemany

Lektorat: Astrid Ogbeiwi

In Finnisch übersetzt von: Eija Kaikkonen

www.von-aus.de

Erään
henkisen parantumisen tukijan

Credo

Teksti: Pablo Andrés Alemany
Lektorointi: Astrid Ogbeiwi
Suomeksi kääntänyt: Eija Kaikkonen

www.von-aus.de

*"Ich sah den Lichtnahrungsprozeß
als Einweihung,
als Möglichkeit,
eine tiefere Verbindung mit Gott zu bekommen,
so stark und auf eine solche Weise
direkt von Ihm abhängig zu sein,
wie sonst nur wenige
- indem ich mir auch meinen Körper
nur direkt von ihm erhalten lasse."*

*-Michaels Worte
(in persönlicher Mitteilung an Pablo).*

*"Näin valoravintoprosessin
vihkiytymisenä,
mahdollisuutena,
tulla syvempään yhteyteen Jumalan kanssa,
niin vahvasti ja sellaisella tavalla
olla suoraan riippuvainen Hänestä,
kuten muutoin vain harvat
- siten että annan vain hänen suoraan
ravita myös kehoni."*

-Michaelin sanat
(Pablon henkilökohtaisesti kertomana).

– I –

I.1 - Glaube nicht an Gott, denn jeglicher Glaube ist eine mentale Einstellung, eine Entscheidung des Geistes. Glaube aber an die Liebe.

I.1 - Älä usko Jumalaan, sillä jokainen uskomus on mentaalinen kuvitelma, hengen päätelmä. Mutta usko rakkauteen.

I.2 - Die Liebe ist der Kraftstoff des Universums – Dies erklärt, warum manche Menschen erschöpft und andere kraftvoll sind.

I.2- Rakkaus on universumin polttoaine – Tämä selittää sen, miksi jotkut ihmiset ovat uupuneita ja toiset vahvoja.

I.3 – Glaube nicht an die Menschlicheliebe. Diese ist normalerweise nicht von Dauer. Und nicht selten kippt sie in ihr Gegenteil um.

I.3 – Älä usko inhimilliseen rakkauteen. Tämä ei yleensä kestä pitkään. Ja usein vielä kääntyy vastakkaisuudekseen.

I.4 – Genieße aber die menschliche Liebe, solange sie da ist, doch glaube nicht an sie. Sei bereit, in die Göttlicheliebe umzuschwenken, sobald die Menschlicheliebe zu schwinden beginnt.

I.4 - Nauti kuitenkin inhimillisestä rakkaudesta, niin kauan kuin sitä riittää, mutta älä usko siihen. Ole valmis kääntymään Jumalallista rakkautta kohti, heti kun inhimillinen rakkaus alkaa hävitä.

I.5 - Glaube aber an die nicht bezügliche und in sich seiende, absolute Liebe: die Göttlichenliebe.

I.5 – Usko kuitenkin olosuhteista riippumattomaan absoluuttiseen rakkauteen: Jumalalliseen rakkauteen.

I.6 - Glaube an die Möglichkeit, die Menschlichenliebe mit der Göttlichenliebe zu vereinigen.

I.6 – Usko mahdollisuuteen yhdistää inhimillinen rakkaus Jumalallisen rakkauden kanssa.

I.7 - Glaube an die Möglichkeit, die Menschlichenliebe zu einem reinen Ausdruck der Göttlichenliebe zu machen.

I.7 - Usko mahdollisuuteen tehdä inhimillinen rakkaus Jumalallisen rakkauden puhtaaksi ilmaisuksi.

I.8 – Hast du die Menschlichenliebe mit der Göttlichenliebe vereinigt, dann bist du selbst mit Dir-Selbst vereinigt.

I.8 – Kun olet yhdistänyt ihmisorakkauden Jumalallisen rakkauden kanssa, silloin olet itse yhdistynyt Sinun-Itsesi kanssa.

I.9 – Glaube nicht an das Gefühl von Hunger. Es ist meistens die Gier des Geistes nach Ersatz für die ersehnte, unbefriedigte Menschlichenliebe.

I.9 – Älä usko nälän tunteeseen. Se on yleensä hengen himoa korvata sillä kaivattu ja epätydyttävä inhimillisen rakkauden tunne.

I.10 – Glaube aber an die Unfähigkeit der Menschlichenliebe, wahrhaft Glücksgefühl zu schenken: Dies wird dich dahin bringen, die Göttlichenliebe als Nahrung zu suchen.

I.10 – Mutta usko inhimillisen rakkauden kykenemättömyyteen tuoda todellista onnea: Tämä

johtaa sinut etsimään Jumallista rakkautta
ravinnoksesi.

I.11 – Iß noch nicht, wenn du Hunger hast. Iß erst
dann, wenn der Hunger dich von innen verbrennt.
Und denke daran, die Sehnsucht nach der
Menschlichenliebe drückt sich als Hunger aus.

I.11 – Älä vielä syö, kun sinun on nälkä. Syö vasta
sitten, kun nälkä polttaa sinua sisältä. Ja ajattele, että
inhimillisen rakkauden kaipuu ilmenee nälkänä.

I.12 – Genieße aber deine Speise, nämlich die
Menschlicheliebe.

I.12 – Mutta nauti ruoastasi eli inhimillisestä
rakkaudesta.

I.13 – Genieße aber desto mehr deine Nahrung,
nämlich die Göttlicheliebe.

I.13 – Mutta nauti vielä enemmän ravinnostasi eli
Jumalallisesta rakkaudesta.

I.14 – Und laß es dir in beiden Fällen schmecken – es
ist dein Recht!

I.14 – Ja anna sen molemmissa tapauksissa maistua –
se on oikeutesi!

I.15 – Glaube nicht, was die Leute über sich selbst
sagen, glaube nur, was du siehst, daß sie tun.

I.15 – Älä usko, mitä ihmiset kertovat itsestään, usko
vain, mitä näet heidän tekevän.

I.16 – Glaube nicht, was die Leute über andere sagen,
denn das sind meist nur Aussagen der Sympathie oder
Antipathie von einem Menschen zu einem anderen.
Diese Aussagen liefern dir mehr Information über den,
der sie macht, als über den, über den geredet wird.

I.16 – Älä usko, mitä ihmiset sanovat toisista ihmisistä, sillä ne ovat enimmäkseen sympatian tai antipatian lausuntoja toiselta ihmiseltä toiselle. Nämä lausunnot tuovat sinulle enemmän tietoa siitä henkilöstä, joka sen sanoo, kuin siitä, josta hän puhuu.

I.17 – Glaube es nicht, wenn jemand dich lobt. Mit großer Wahrscheinlichkeit wird derselbe Mensch dich später tadeln, sobald er glaubt, bei dir etwas entdeckt zu haben, was der Vorstellung widerspricht, die er sich von dir gemacht hat, auch wenn das vielleicht gerade deine Stärken sind.

I.17 – Älä usko, kun joku kehuu tai ylistää sinua. Suurella todennäköisyydellä tämä sama henkilö moittii sinua myöhemmin, heti kun hän uskoo löytäneensä sinusta jotain, joka on ristiriidassa sen suhteen mitä hän sinusta kuvitteli, riippumatta siitä, vaikka se olisikin juuri yksi vahvuuksistasi.

I.18 – Glaube es nicht, wenn jemand dich tadelt. Dieser Mensch versteht dich noch nicht oder versucht, dich absichtlich zu verunsichern. Nimm seine *Aussage* ernst (*nicht* die unwissende *Person*), und denke nach, was an diesem Tadel zutreffen kann.

I.18 – Älä usko, kun henkilö moittii sinua. Hän ei toki vielä ymmärrä sinua tai yrittää tahallisesti saada sinut epävarmaksi. Ota hänen lausuntonsa vakavasti (älä epätietoista ihmistä) ja ajattele, mikä tässä moitteessa voisi pitää paikkaansa.

I.19 – Glaube nicht an das Versprechen eines Menschen. Glaube aber, daß es seine wahre *Absicht* (und nicht mehr) ist, es zu halten.

I.19 – Älä usko ihmisen lupauksiin. Usko kuitenkin, että hänen todellinen *aikomuksensa* on (mutta ei enää) pitää siitä kiinni.

I.20 – Daher versprich nichts. Du kannst aber statt dessen eine Absichtserklärung geben.

I.20 – Siksi älä lupaa mitään. Tämän sijasta voit ilmaista aikomuksen.

I.21 – Sei loyal mit deinen Absichtserklärungen, sonst wirst du dich dir selbst gegenüber nicht loyal fühlen. Das heißt, du wirst dich tot fühlen und das bei lebendigem Leibe.

I.21 – Ole lojaali aikomuksillesi, muutoin et tunne itseäsi lojaaliksi itseäsi kohtaan. Tämä tarkoittaa, että tuntisit itsesi kuolleeksi ja kuitenkin olisit vielä elävässä kehossa.

I.22 – Sei aber immer bereit, deine Absichten zu überprüfen und kritisch zu betrachten.... und nicht zuletzt: beständig dabei zu bleiben.

I.22 – Ole aina valmis tarkistamaan aikomuksesi ja tarkkailemaan niitä kriittisesti... eikä vähäisimpänä, pitäydy aina tässä.

I.23 – Versuche nicht, wahrhaftig mit anderen zu sein, sondern mit dir selbst. Dann ergibt sich die Wahrhaftigkeit im Umgang mit den anderen von Selbst.

I.23 – Älä yritä olla vilpittömän toisten kanssa vaan itsesi kanssa. Silloin vilpittömyys kanssakäymisissä toisten kanssa syntyy Itsestään.

I.24 – Glaube nicht an Gott, sprich aber mit „Ihm“ (Dativ von „Es“). „Es“ ist nicht ein Mensch, auch nicht „Etwas“ Vorstellbares – du kannst nicht an etwas Unvorstellbares glauben, denn das hieße, an „Nichts“ zu glauben.

I.24 – Älä usko Jumalaan, mutta puhu Hänen (Sen) kanssa. Se ei ole ihminen, eikä mitään kuviteltavissa olevaa –et voi uskoa johonkin, mikä ei ole

kuviteltavissa, sillä se olisi sama kuin et uskoisi mihinkään.

I.25 – Und wenn du Es etwas fragst, suche die Art und Weise, Seine Antwort zu empfangen.

I.25 – Ja kun kysyt Siltä jotakin, yritä jollakin tapaa ottaa vastaan Sen vastaus.

I.26 – Es antwortet nicht wie ein Mensch einem Menschen. Es antwortet von einer höheren Stufe aus als der, auf der du dich gerade befindest.

I.26 – Se ei vastaa kuin ihminen ihmiselle. Se vastaa korkeammalta tasolta kuin missä itse nyt olet.

I.27 - Daher sollst du deine Intelligenz (sprich Spiritualität) wie ein Gummiband nach oben ausdehnen.

I.27 - Siksi sinun pitäisi antaa älykkyytesi (lue henkisytytesi) laajentua ylöspäin kuin kuminauhan.

I.28 – Seine Antwort nicht zu verpassen, ist eine Herausforderung an deine Intelligenz und dein Bewußtsein.

I.28 – Se, ettei päästä hänen vastauksiaan käsistään, on haaste älykkyydellesi ja tietoisuudellesi.

I.29 – Glaube nicht an die Antwort, die du glaubst, empfangen zu haben. Überprüfe sie, indem du jedesmal, aus der Zukunft diese „Antwort“ rückwirkend betrachtest und mit den Ereignissen vergleichst, die sich zwischenzeitlich ergeben haben. Dann kannst du aus deiner Erfahrung lernen, welches tatsächlich Seine Antworten und welches lediglich menschliche Vorstellungen sind.

I.29 – Älä usko vastaukseen, jonka uskot ottaneesi vastaan. Tarkista se, siten että tarkkailet tulevaisuudessa joka kerta tätä ”vastausta”

takautuvasti ja vertaat sitä tapahtumiin, jotka ovat tänä aikana seuranneet. Silloin voit oppia omasta kokemuksestasi, mitkä ovat todella Hänen vastauksiaan ja mitkä vain inhimillisiä kuvitelmia.

I.30 – Glaube nicht an Behauptungen über Gott, denn „Es“ ist in unserer Sprache nicht zu vermitteln.

I.30 – Älä usko väitteisiin Jumalasta, sillä “Sitä” ei voida välittää meidän kieleemme avulla.

I.31 – Behauptungen unseres Minds über „Es“ in Worten sind wie Sackgassen: sie bringen dich zwar vorwärts, sei dir aber immer bewußt, daß sie Sackgassen sind. Glaube selbstverständlich auch nicht an diese Aussagen.

I.31 – Mielen väitteet “Siitä” sanoilla ovat kuin umpikujia: ne vievät sinua kyllä eteenpäin, mutta ole aina tietoinen, että ne ovat umpikujia. Äläkä tietenkään usko myöskään tähän lausuntoon.

I.32 – Indem du zweifelst, räumst du Unwahrheiten aus.

I.32 – Kun epäilet, siivoat valheet pois.

I.33 – Also, zweifle an diesen Zeilen, und filtere heraus, was *für dich* wahr sein kann.

I.33 – Epäile siis näitä lauseita ja suodata esiin ne, jotka voisivat olla totuuksia sinulle.

I.34 – Das Paradoxe ist die Rhetorik des ins Menschliche übersetzten Göttlichen.

I.34 – Paradoksi on retoriikka, jossa Jumalallisuus on käännetty inhimillisyyteen.

I.35 – Die Götter sind unendlich unterschiedlich, sind aber Eins. Die Menschen wollen, daß alle Menschen gleich seien, sie sind aber unendlich divers.

I.35 – Jumalat ovat loputtoman erilaisia, mutta ovat kuitenkin vain yhdenlaisia. Ihmiset haluavat, että kaikki ihmiset olisivat samanlaisia, mutta ovatkin loputtoman erilaisia.

I.36 – Bei Übertragungen des Göttlichen ins Menschliche ergeben sich Paradoxe.

I.36 – Käännöksissä Jumalallisuudesta inhimillisyyteen löytyy paradokseja.

I.37 – Dieses Mißlingen eines jeden Übersetzungsversuchs macht dir bewußt, daß Gott nicht vom Mind (mit Denken und Verstand) zu erfassen ist.

I.37 – Nämä epäonnistumiset kaikissa käännösyhteyksissä tekevät sinulle selväksi, että mieli (ajattelu ja ymmärrys) ei voi käsittää Jumalaa.

I.38 – Doch als Bewußtsein bist du schon im Gotteshaus. Sein Wohnzimmer ist dir immer noch einen Besuch wert.

I.38 – Toki tietoisuutena olet jo Jumalan talossa. Hänen olohuoneensa olisi sinulle vielä vierailun arvoinen.

I.39 – Die Information über einen bestimmten Teil des Universums findet man in jedem anderen Teil des Universums. Es geht nur darum, die Information zu entnehmen. Und anschließend, sie aus unseren Vorstellungen (oder Einbildungen), die wir uns von diesem Aspekt des Universums gemacht hatten, herauszufiltrieren. Am Ende, sie zu interpretieren. Letztendlich, sie anzunehmen.

I.39 – Yhden tietyn osan tieto on löydettävissä jokaisesta muusta universumin osasta. Kyse on vain tämän tiedon vastaanottamisesta. Sen jälkeen sen suodattamisesta siitä, mitä olemme tästä universumin

osasta kuvitelleet. Lopussa, sen tulkitsemista.
Lopuksi, sen omaksumista.

I.40 – Ein Theoretischerphysiker muß immer auch ein Praktischer sein – sonst kann er als Theoretischer Physiker nicht lange überleben.

Er ist immer bereit, seine Theorien gegen eine bessere einzutauschen.

I.40 – Teoreettinen fyysikko harjoittelee käytännön kautta – muutoin hän ei voisi pysyä kauaa teoreettisena fyysikkona.

Hän on aina valmis vaihtamaan teoriansa johonkin parempaan.

I.41 – Wenn ein Theoretischerphysiker beginnt, an seine Theorie zu glauben, hört er allmählich auf, ein Theoretischerphysiker zu sein – und fängt allmählich an, ein Theologe zu werden.

I.41 – Kun teoreettinen fyysikko alkaa uskoa teorioihinsa, silloin hän lakkaa täysin olemasta teoreettinen fyysikko - ja hänestä alkaa tulla teologi.

I.42 – Indem ein Theoretischerphysiker an seiner Theorie zweifelt und ständig versucht, sie zu überprüfen und zu widerlegen, könnte das Gegenteil dessen geschehen, was er erwartete: nämlich daß er sich stärker von der Glaubwürdigkeit seiner Theorie überzeugt.

I.42 – Siten että teoreettinen fyysikko koko ajan epäilee ja tutkii teoriaansa tarkistaakseen sen ja osoittaakseen sen vääräksi, voi tapahtua juuri päinvastoin kuin hän odotti: nimittäin hän vakuuttuu vahvemmin teoriansa uskottavuudesta.

I.43 – Also, geh mit deiner Gottesvorstellung so ähnlich um wie ein Theoretischerphysiker mit seiner Theorie.

I.43 – Joten käsittele kuvitelmaasi Jumalasta samalla tavalla kuin teoreettinen fyysikko teoriaansa.

I.44 – Denke daran, daß die Theoretischenphysiker vielleicht mehr mit Gott zu tun haben (ohne an Gott zu glauben) als die Theologen selbst.

I.44 – Ajatella, että teoreettisilla fyysikoilla on ehkä enemmän Jumalan kanssa tekemistä (ilman että uskovat Jumalaan) kuin teologeilla itsellään.

I.45 – Theoretischephysiker glauben nur an ihre eigene Erfahrung mit den Gedankenexperimenten und den Vergleichsergebnissen der Laborexperimente –und das ist eine ihrer Hauptstärken.

I.45 – Teoreettiset fyysikot uskovat vain omiin kokemuksiinsa ja kokeellisiin vertailutuloksiinsa – ja tämä on yksi heidän suurimmista vahvuuksistaan.

I.46 – Theologen möchten an ihre Glaubenssätze glauben. Das heißt, sie glauben an den Glauben. Das ist aber ein leerer Satz, wie alle ihre Glaubenssätze.

I.46 – Teologit haluaisivat uskoa uskonlauseisiinsa. Se tarkoittaa, että he uskovat uskoon. Mutta se on tyhjä lause, kuten kaikki heidän uskonlauseensa.

I.47 – Theoretischephysiker können in ihrer Sprache der Mathematik beweisen oder begründen, was sie in Worten sagen. Daher sagen sie über Physik dasselbe und sind sich einig, seien sie Russen, Amerikaner, Asiaten, oder ...

I.47 – Teoreettiset fyysikot voivat omalla kielellään, matematiikalla, todistaa tai perustella, mitä he sanoilla sanovat. Siksi fysiikasta puhutaan samalla tavalla yhtenäisesti oli sitten kyseessä venäläinen, amerikkalainen tai aasialainen puhuja.

I.48 – Theologen können ihre Glaubenssätze nicht aus dem Glauben selbst begründen. Daher bekämpfen sie sich, als ob sie unterschiedlichen Göttern angehörten.

I.48 – Teologit eivät voi perustella uskonlauseitaan itse uskosta. Siksi he taistelevat, kuin he kuuntelisivat eri Jumalia.

I.49 – Lerne, den Leuten zuzuhören, indem du nicht nur hörst was sie sagen, sondern was sie sagen möchten.

I.49 – Opettele kuuntelemaan ihmisiä, ei niin että kuulisit vain, mitä he sanovat vaan myös sen, mitä he haluaisivat sanoa.

I.50 – Unterscheide, ob du auf das antwortest, was sie gefragt haben oder auf das, was sie fragen wollten.

I.50 – Erotta, vastaatko siihen, mitä he kysyvät vai siihen, mitä he halusivat kysyä.

I.51 – Lerne, einer Person zuzuhören, indem du nicht nur hörst, was sie sagt, sondern auch, was sie denkt.

I.51 – Opettele kuuntelemaan ihmistä, niin ettet vain kuulisi, mitä hän sanoo vaan myös sen, mitä hän ajattelee.

I.52 – Unterscheide, ob du auf ihre in Gedanken gehaltene unausgesprochene Frage antwortest oder auf das, was sie tatsächlich in Worten fragt.

I.52 – Erotta, vastaatko hänen ajatuksissaan olevaan kysymättömään kysykseen, vai siihen, mitä tosiasiassa kysyttiin sanallisesti.

I.53 – Lerne, einer Person zuzuhören, indem du nicht nur hörst, was sie denkt, sondern auch das wahrnimmst, was ihr im Herzen brennt.

I.53 – Opettele kuuntelemaan ihmistä, niin ettet vain kuulisi, mitä hän ajattelee vaan havaitse myös, mitä hänellä on sydämen päällä.

I.54 – Unterscheide jedesmal, ob du darauf antwortest, was sie in Worten sagt oder was sie sagen wollte oder was sie denkt oder was sie im Herzen trägt.

I.54 – Ja erota joka kerta, vastaatko siihen, mitä hän sanoo sanoilla vai siihen, mitä hän halusi sanoa tai mitä hän ajattelee tai mitä hän kantaa sydämessään.

I.55 – Ermiß ihr Bewußtsein und ihre Intelligenz, damit du jedes Mal die richtige Ausdruckweise für deine Antwort triffst, in der die Person sie nicht nur begreifen, sondern auch annehmen kann.

I.55 – Arvioi hänen tietoisuuttaan ja älykkyytään, niin että joka kerta löydät oikean ilmaisutavan vastata, niin että hän ei vain ymmärrä vastaustasi vaan että myös voi omaksua sen.

I.56 – Und wenn du die richtige Ausdruckweise nicht findest, schweige – was auch eine Art ist, etwas zu sagen.

I.56 – Ja jos et löydä oikeata ilmaisutapaa, vaikene – mikä on myös eräs tapa sanoa jotain.

I.57 – Handle nicht aus *Diktamen* (oder „auf Kommando“, wie man in der Umgangssprache sagt), sondern aus *Inspiration*.

I.57 – Älä toimi käskyjen perusteella vaan inspiraatiosta.

I.58 – Es kann sein, daß du etwas tun wolltest oder solltest, aber gerade die Inspiration hast, etwas anderes zu tun. Denke dabei: Handlung ohne Inspiration kostet viel Kraft und trägt keine besonderen Früchte.

I.58 – Voi olla, että haluaisit tai sinun pitäisi tehdä jotain, mutta sinulla onkin inspiraatio tehdä jotain muuta. Ajattele silloin: Toiminta ilman inspiraatiota vie paljon voimia eikä tuo erityisesti tuloksia.

I.59 – Und wenn die Inspiration kommt, weiß man nicht, ob sie später noch da oder vorbei ist.

I.59 – Ja kun inspiraatio tulee, ei voi koskaan tietää, onko se vielä hetken päästäkin vai onko se silloin jo ohitse.

I.60 – Versuche „aus Inspiration beflügelt“ beides zu vereinbaren, so als ob du, wie aus Zufall, die Inspiration hättest, eben das zu tun, was du gerade tun mußt. Dann hast du nicht das Gefühl, daß du dies tun mußt, sondern daß du es willst und möchtest.

I.60 – Yritä ”johdattaa inspiraatiota” yhdistääksesi molemmat, niin että kuin sattumalta sinulla on inspiraatio tehdä sitä, mitä sinun juuri silloin pitäisikin. Silloin sinulle ei tule tunnetta, että sinun pitäisi tehdä jotain vaan että haluaisitkin.

I.61 – So halte auch nicht ein Gebet, ohne die entsprechende Inspiration. Ansonsten kommt es häufig vor, daß Gebete zu Bitten, das Bitten zu Verlangen entarten.

I.61 – Joten älä myöskään rukoile ilman vastaavaa inspiraatiota. Muutoin käy helposti niin, että rukous rappeutuu pyytämiseksi, pyytäminen vaatimiseksi.

I.62 – Tue alles, was du tust, als Gebet.

I.62 – Tee kaikesta, mitä teet, rukous.

I.63 – Jede Bewegung deines Körpers wird, wie bei einem Tänzer, sinnbildlich zum Gebet.

I.63 – Jokainen kehosi liike, aivan kuin tanssijalla, tulee vertauskuvallisesti rukoukseksi.

I.64 – So bete ohne Worte, die ganze Zeit, bete.

I.64 – Joten rukoile sanattomasti, koko ajan, rukoile.

I.65 – Beten ohne eine Vorstellung von Gott ist wie Tanzen ohne Musik: ungewöhnlich. Und zugleich frei, ohne die Anbindung an einem vorgeschrieben Rhythmus oder eine Melodie: wahrer „freier Tanz“. Es ist aber schwierig.

I.65 – Rukoilu ilman kuvitelmaa Jumalasta on kuin tanssiminen ilman musiikkia: epätavallista. Ja samaan aikaan, vapaa, ilman sidosta etukäteen määriteltyyn rytmiin tai melodiaan: todellista ”vapaata tanssia”. Mutta se on vaikeaa.

I.66 – Normalerweise kommt erst durch die Musik die Inspiration zu tanzen. Nur wirklich inspirierte Tänzer können es auch ohne.

I.66 – Yleensä inspiraatio tanssia tulee vasta musiikin kautta. Vain hyvin inspiroituneet tanssijat voivat olla ilmentävän musiikkia.

I.67 – Tanzen diese Tänzer ohne Musik eigentlich? Oder tragen sie schon die Musik in sich, eingeboren in ihrem Körper? Und zeigen uns in Bewegung, was wir, Stumpfsinnige, zu sehen verlangen, weil wir unfähig sind zu hören?

I.67 – Tanssivatko nämä tanssijat itse asiassa ilman musiikkia? Vai kantavatko he musiikkia itsessään, synnynnäisesti kehossaan? Ja näyttävät meille liikkeillään, mitä me, turtuneet, kaipaamme nähdä, koska emme pysty kuulemaan?

I.68 – So wie eine Möwe die Luft und das Meer benötigt, benötigt der Mensch die Vorstellung vom Gott im Himmel und die Handlung auf der Erde.

I.68 – Aivan kuin lokki tarvitsee ilmaa ja merta,
tarvitsee ihminen kuvitelmia Jumalasta taivaassa ja
toiminnasta maan päällä.

I.69 – Eine Möwe fliegt, nicht um den Himmel zu
erreichen, sondern um im Himmel zu bleiben.

I.69 – Lokki lentää, ei saavuttaakseen taivaan vaan
pysyäkseen taivaalla.

I.70 – Eine Möwe betet, nicht mit Worten, sondern mit
der sanften Bewegung ihrer Arme.

I.70 – Lokki rukoilee, ei sanoin, vaan pehmein
siipiensä liikkein.

I.71 – Wie eine Tänzerin in der Luft schwebend, weiß
sie aus jedem Windhauch das Beste zu machen.

I.71 – Aivan kuin tanssija leijuen ilmassa käyttäen
jokaisen tuulen virtauksen parhaalla mahdollisella
tavalla.

I.72 – Und manchmal macht sie gar nichts daraus und
scheint... bewegungslos in der Luft stehen zu bleiben.

I.72 – Ja joskus hän ei käytä sitä lainkaan ja
vaikuttaa... pysyvän ilmassa liikkumatta paikoillaan.

I.73 – So lerne auch, aus der Dynamik des
Erhabensten das Beste zu machen, nutze Seine
Dialektik von Luft in Bewegung und laß dich von
diesem Wind tragen.

I.73 – Joten opettele tekemään parhaasi ylväimmän
dynamiikasta, käytä hänen dialektiikkaansa ilmasta
omissa liikkeissäsi ja anna tämän tuulen kantaa
sinua.

I.74 – Dann bleibst du auch im Himmel ohne zu fallen,
selbst wenn du inmitten von Handlungen auf der Erde
bist.

I.74 – Silloin pysyt myös taivaalla putoamatta, vaikka maan päällä olisit kaiken toiminnan keskellä.

I.75 – Vergiß aber die Bedingung dafür nicht: dein Dasein im Leben soll ein Gebet werden.

I.75 – Älä unohda kuitenkaan tämän edellytystä: läsnäolosi elämässä pitäisi muuttua rukoukseksi.

I.76 – So bete wie eine Möwe betet.

I.76 – Joten rukoile kuten lokki rukoilee.

I.77 – Das Beten ist das Atmen des Lebens.

I.77 – Rukoilu on elämän hengitys.

I.78 - Wenn du die Inspiration dazu bekommst, nimm dir Zeit zum Nichtstun. Bleib einfach liegen, frei von Tätigkeiten und von dem Gefühl, etwas tun zu müssen.

I.78 – Kun saat siihen inspiraation, ota aikaa: siihen että et tee mitään. Pysy vain maakuulla vapaana kaikesta tekemisestä ja tunteesta, että pitäisi tehdä jotain.

I.79 – Tu nichts, versuche nicht zu meditieren und nimm wahr...deinen Körper, deine Körper, deine Gedanken, deine Gefühle, deine Umgebung,... das Universum... und du wirst lernen, dein Dasein zu entdecken, nämlich überall im Universum.

I.79 – Älä tee mitään, älä yritä meditoida ja havaitse... kehosi, kaikki kehosi, ajatuksesi, tunteesi, ympäristösi, ... universumi... ja sinä opit löytämään läsnäolosi, nimittäin joka puolelta universumia.

I.80 – Du wirst jeder Stein, jeder Planet und jeder Stern, jedes Atom und jedes Lebewesen sein, du wirst spüren, daß du alles bist, im Zustand des Seins.

I.80 – Tulet olemaan jokainen kivi, jokainen planeetta ja tähti, jokainen atomi ja elävä olento, saat tunteen, että olet kaikki, olemisen tilassa.

I.81 – Jede Aktivität wird überflüssig erscheinen indem du alles und in allem bist.

I.81 – Jokainen toiminto alkaa vaikuttaa turhalta, sillä olet kaikki kaikessa.

I.82 – Denn alle tun so viel und haben schon so viel getan! Und du wirst erkennen können, du warst in ihnen, als Miturheber der ganzen Geschichte auf der Erde.

I.82 – Kaikki tekevät niin paljon ja ovat tehneet niin paljon! Ja sinä tulet havaitsemaan, että olit heissä, koko maailman historian yhtenä alullepanijana.

I.83 – Ein selbes Selbst atmet durch jeden einzelnen unterschiedlichen Menschen.

I.83 – Sama Itse hengittää jokaisen eri ihmisen kautta.

I.84 – Du brauchst dich nicht anzustrengen, wenn du zum Beispiel fliegen lernen möchtest: Es gibt schon einen sehr guten Flieger unter den vielen guten dieser Erde: Du spürst, daß du auch er bist. Deshalb bist du schon ein guter Flieger, fliegen hast du schon gelernt, jetzt erinnerst du dich daran.

I.84 – Sinun ei tarvitse rasittaa itseäsi, jos vaikka haluaisit oppia lentämään: On jo olemassa yksi hyvä lentäjä kaikkien niiden hyvien joukossa, joita maan päältä löytyy: Havaitset, että olet myös hän. Joten olet jo hyvä lentäjä, olet jo oppinut lentämään, nyt sinun pitää vain muistaa tämä.

I.85 – Du möchtest Finnisch lernen und denkst, „schwierig! Eine der schwierigsten Sprachen der Erde“. Richte aber deine Wahrnehmung auf dieses „Land da

oben“ und auf einen Menschen da: Du wirst merken, daß du auch er bist.

I.85 – Haluaisit oppia suomea ja ajattelet, ”vaikeaa! yksi maailman vaikeimmista kielistä”. Mutta suuntaa havainnointisi tähän maahan siellä ylhäällä ja yhteen ihmiseen siellä: Tulet huomaamaan, että olet myös hän.

I.86 – Dann verstehst du schon Finnisch, du hattest nur deine Aufmerksamkeit nicht darauf gerichtet, sondern auf die vielen äußeren Tätigkeiten, die in Wirklichkeit überflüssig sind, wie z. B. „Finnisch lernen“.

I.86 – Sitten ymmärrät jo suomea, et ollut vain suunnannut huomioosi siihen vaan niihin moniin ulkoisiin toimintoihin, jotka todellisuudessa ovat sinulle turhia, kuten vaikka Suomen kielen opiskelu.

I.87 – Denn du hast schon alles, und du bist in allem im Zustand des Seins.

I.87 – Sillä sinulla on jo kaikki ja olet kaikessa olemisen tilassa.

I.88 – Alles ist schon gesagt. Bleibt nur, zuzuhören.

I.88 – Kaikki on jo sanottu. Jää vain jäljelle kuunteleminen.

I.89 – Glaube nicht an Gott, glaube an Dich-Selbst.

I.89 – Älä usko Jumalaan, usko Sinuun-Itseesi.

I.90 – Nicht aber an den „dich“, der du glaubtest zu sein, sondern an den „Dich“, der du wirklich bist, den du zwar noch nicht erfassen kannst - aber schon lange erahnst.

I.90 – Mutta älä siihen sinuun, joka uskoit olevasi, vaan siihen Sinuun, joka todella olet ja jota et voi vielä käsittää – mutta olet aavistanut jo pitkään.

I.91 – Glaube nicht an einen Menschen, glaube aber an sein Selbst, das er selbst ist, noch ohne es zu wissen oder Es zu erleben.

I.91 – Älä usko ihmiseen, mutta usko hänen Itseensä, joka hän on, vielä tietämättä tai kokematta Sitä.

I.92 – Dann gelingt es dir, Gott spontan in jedem Menschen zu sehen, obwohl er vielleicht gerade derjenige ist, der dich heute betrog. Lerne dabei zu unterscheiden zwischen seinem Selbst und dem, was er selbst darüber hinaus davon macht.

I.92 – Silloin onnistut näkemään Jumalan spontaanisti jokaisessa ihmisessä, vaikka hän on ehkä juuri se, joka petti sinut tänään. Tarkoitan, opi erottamaan, hänen Itsensä ja mitä hän itse niistä lähtökohdista sitten tekee.

I.93 – Indem du dein Selbst achtest und liebst, liebst du ihn Selbst auch.

I.93 – Kunnioittamalla ja rakastamalla sinun Itseäsi, rakastat häntä Itseä myös.

I.94 – Denn es handelt sich um Dasselbe Sein im Bewußtseinsreich.

I.94 – Sillä kyse on Samasta läsnäolosta tietoisuuden tilassa.

I.95 – Dann endlich verstehst du, ja erlebst sogar, was du seit jeher gehört hast: „Liebe deinen Nächsten wie dich selbst“. Und es offenbart sich dir die unvermeidlich fehlerhafte Übersetzung des Göttlichen („liebe das Selbst deines Nächsten wie dein Selbst“) in das Menschliche.

I.95 – Ja sitten lopulta ymmärrät ja jopa koet, minkä olet jo kuullut, ”rakasta lähimmäistäsi kuin itseäsi”. Ja se paljastaa sinulle väistämättömästi väärin

käännetyn Jumalallisuuden (”rakasta lähimmäisesi Itseä kuin sinun Itseäsi”) inhimillisyyteen.

I.96 – *Erinnere dich daran, was jede einzelne Person gesagt hat – obwohl sie selbst sich nicht mehr daran erinnert. Höre ihr in dem Bewußtsein zu, daß du dich später daran erinnern sollst.*

I.96 – Muista, mitä kukin henkilö on sanonut – vaikka hän itse ei enää sitä muistaisi. Kuuntele häntä tietoisena siitä, että sinun pitäisi muistaa se myöhemmin.

I.97 – *Erinnere dich aber viel mehr daran, was du gesagt hast. Sage alles in dem Bewußtsein, daß du dich später daran erinnern mußt.*

I.97 – Muista vielä paremmin, mitä olet sanonut. Sano kaikki tietoisena siitä, että sinun pitää muistaa se myöhemmin.

I.98 – *Sage nicht mehr als dein Gedächtnis behalten kann.*

I.98 – Älä sano enempää kuin mitä voit muistaa.

I.99 – *Höre nicht mehr als dein Gedächtnis bewahren kann.*

I.99 – Älä kuuntele enempää kuin mitä voit muistaa.

I.100 – *Daher wähle ganz genau aus, was du sagst, was du hörst.*

I.100 – Siksi valikoi hyvin tarkkaan, mitä sanot, mitä kuulet.

I.101 – *Und sei dir bewußt, daß es immer deine Entscheidung war, auf eigenes Risiko, etwas gesagt zu haben, etwas gehört zu haben.*

I.101 – Ja ole tietoinen, että oli aina sinun päätöksesi, oma riskisi, sanoa tai kuulla jotakin.

I.102 – Höre die Menschen reden; höre, was sie sagen, nicht nur mit dem Verstand, sondern *auch* -ähnlich wie man Musik nicht nur mit den Ohren hört- vor allem mit dem Gefühl.

I.102 – Kuuntele kun ihmiset puhuvat, mitä he sanovat, ei vain ymmärryksellä vaan myös -samoin kuin musiikin kuuntelussa ei vain korvilla kuunnellen- ennen kaikkea tunteella.

I.103 – Das Gefühl bringt dich dazu, zwischen Lüge und Wahrheit zu unterscheiden wie zwischen Musik und Geräusch. Denke daran: Es gibt keine Definition von „Geräusch“, es gibt keine Definition von „Musik“. Es ist eine Gefühlssache. Und manchmal ist man an der Schwelle, an der eine Musik einem Geräusch ähnelt, ein Geräusch einer Musik.

I.103 – Tunne saa sinut erottamaan valheen totuudesta, kuin musiikin melusta. Ajattele: Ei ole mitään määritelmää ”melusta”, ei ole mitään määritelmää ”musiikista”. Se on tunne asia. Ja joskus raja on hämärä, kun musiikki muistuttaa melua, melu musiikkia.

I.104 – Es gibt Menschen, die nur Geräusche hören. Und sie nennen es „Musik“. Es kann sogar vorkommen, daß sie ehrlich daran glauben, es sei Musik.

Für diejenigen, die Geräusche für Musik halten oder das eine vom anderen nicht unterscheiden können, kann es vorkommen, daß Geräusche wie Musik klingen, und Musik wie Geräusche.

I.104 – On ihmisiä, jotka kuuntelevat vain melua. Ja he nimittävät sitä musiikiksi. Voi jopa olla, että he todella uskovat, että se on musiikkia.

Ne, jotka pitävät melua musiikkina tai eivät voi erottaa niitä toisistaan, voi olla, että heille melu kuulostaa musiikilta ja musiikki melulta.

I.105 – Dein Gedächtnis ist wie eine Schublade: klein.
Dein Bewußtsein ist dagegen wie ein Meer: weit.

Ist die Schublade erst einmal voll, hat es wenig Sinn,
noch mehr fragwürdige Inhalte in sie hinein zu
stopfen.

I.105 – Muistisi on kuin laatikko: pieni. Tietoisuutesi
puolestaan on kuin meri: laaja.

Kun laatikko on täynnä, ei ole paljon järkeä, tukkia
sitä vielä lisää kyseenalaisella sisällöllä.

I.106 – Sprich daher aus deinem Bewußtsein. Höre
daher aus deinem Bewußtsein. Dann kannst du sicher
sein, daß nichts verloren gehen kann. Und was
verloren gehen soll, erreicht sowieso einfach nicht den
Bewußtseinsbereich.

I.106 – Puhu siksi tietoisuudestasi. Kuuntele siksi
tietoisuudestasi. Sitten voit olla varma, ettei mikään
voi mennä hukkaan. Ja minkä pitää mennä hukkaan,
ei joka tapauksessa yksinkertaisesti saavuta
tietoisuuden aluetta.

I.107 – Sei deshalb nicht überrascht, wenn du eine
Wahrheit, die du erkannt hast, aussprichst, und sich
dabei einige gestört fühlen und dich angreifen.

I.107 – Älä siksi ylläty, kun kerrot totuuden, jonka olet
tunnistanut ja jotkut tuntevat siitä olonsa
häiriintyneiksi ja hyökkäävät sinua vastaan.

I.108 – Sprich nie von Gott. Sprich mit Gott.

Sprich nicht mit Gott. Bleib still, und laß Ihn durch
dich sprechen.

Und erinnere dich daran, daß „Glaube nicht an Gott“
dein erster Glaubensatz war.

I.108 – Älä koskaan puhu Jumalasta. Puhu Jumalan
kanssa.

Älä puhu Jumalan kanssa. Pysy hiljaa ja anna Hänen puhua kauttasi.

Ja muistele, että ensimmäinen uskonlauseesi oli ”Älä usko Jumalaan”.

– II –

II.1 – Vertraue deiner inneren Selbstführung. Auch wenn du später das Gefühl hast, du hast dich geirrt und die Dinge haben sich anders gefügt als du es erwartest hattest.

II.1 – Luota omaan sisäiseen johdatukseesi. Silloinkin, kun myöhemmin sinusta tuntuu, että olet erehtynyt, ja asiat ovat menneet toisella tavalla kuin olit odottanut.

II.2 – Dies ist besser als das Gefühl, innerlich untreu gewesen zu sein, untreu dieser Ahnung von *innerer Gottesführung* (wie sie sich bei dir Selbst auch immer zeigen mag).

II.2 – Niin on parempi kuin että tuntisit olleesi sisäisesti uskonon, uskonon tälle aavistukselle *sisäisestä Jumalallisesta johdatuksesta* (miten se sitten sinulle näyttäytyykään).

II.3 – „Glaube an nichts, nur an deine eigene Erfahrung und an die gewonnene Erkenntnis“, gilt auch im Hinblick auf deine Innereführung.

II.3 – ”Älä usko mihinkään, vain omiin kokemuksiisi ja saavutettuihin havaintoihisi”, pätee myös ottaen huomioon sisäisen johdatuksesi.

II.4 – Die Inspiration des Moments ist der Atemzug des Göttlichen, der durch dich fließt wie durch eine Süßeflöte.

II.4 – Hetken inspiraatio on Jumalallisuuden hengenveto, joka virtaa lävitseesi kuin suloisen huilun lävitse.

II.5 – Stoppe nicht den Fluß in dem du den Ausgang schließt, weil du gerade keinen Wind erwartetest. Laß es fließen.

II.5 – Älä pysäytä virtaa sulkemalla sen ulosmenoreitin, koska et odota juuri nyt tuulta. Anna sen virrata.

II.6 – Wie du die anderen Löcher mit deinen Fingern schließt, liegt nur an dir. Du gibst damit dem Atemzug deine eigene ...Melodie, ...oder deinen Ton,... oder dein Geräusch.

II.6 – Se, miten suljet muut reiät sormillasi, riippuu vain sinusta. Annat siten hengenvedollasi oman ...melodiasi, tai äänesi,... tai metelisi.

II.7 – Gott gibt Dir den Atemzug. Was du damit machst, liegt an dir.

II.7 – Jumala antaa Sinulle sen hengenvedon. Se, mitä sillä teet, riippuu sinusta.

II.8 – Aber bitte paß nur auf eines auf: Laß es fließen. Es wäre zu schade, den Ausgang der Flöte zu verschließen –wie es die meisten tun.

II.8 – Mutta huomioi kuitenkin seuraava: Anna sen virrata. Olisi sääli, sulkea huilun ulosmenoreitti - kuten useimmat tekevät.

II.9 - Die Kunst des Spirituellenheilungsbegleiters besteht darin, diese Inspiration zum Gebet in sich spontan hervorzurufen und seine Hände, seinen Körper und seinen Mind wie eine Süßflöte dem Göttlichen darzureichen.

II.9 – Henkisen parantumisen tukijan taito on nostattaa itsessään spontaanisti tämä inspiraatio rukoukseksi ja saavuttaa käsillään, kehollaan ja mielellään kuten huilu Jumalallisuus.

II.10 – Er macht nämlich nichts. Ja, er versucht nicht einmal, seine eigene Melodie zu spielen. Daher besteht keine Möglichkeit für Geräusche.

II.10 – Hän ei nimittäin tee mitään. Ei edes yritä soittaa omaa melodiaansa. Siksi melulle ei synny mitään mahdollisuutta.

II.11 – „Heilungswunder“ sind die Melodien, die aus dieser Flöte entstehen, wenn Das Göttliche fließt und zugleich die Löcher spielt.

II.11 – ”Parantumisihmeet” ovat melodioita, jotka muodostuvat tästä huilusta, kun Jumalallisuus virtaa ja samalla reiät soittavat.

II.12 – Nur, nicht jeder öffnet die Ohren, um sie zu hören. Deshalb fließt das Wunder an manchen vorbei.

II.12 – Mutta kaikki eivät avaa korviaan kuullakseen. Siksi ihme virtaa monien ohitse.

II.13 – Es ist nicht die Aufgabe des Heilungsbegleiters, anderen die Ohren zu öffnen. Er respektiert diese Einstellung sogar und versucht, nicht aus seinem Willen heraus einzuwirken.

II.13 – Ei ole parantumisen tukijan tehtävä avata toisten korvia. Hän jopa kunnioittaa tätä suhtautumista eikä yritä vaikuttaa millään tavalla omalla tahdollaan.

II.14 – Die Süßmelodie ist ganz von Selbst so köstlich, daß sie wahrgenommen werden kann, wenn nicht als Klang, dann vielleicht als Duft.

II.14 – Huilun melodia on aivan Itsestään niin erinomainen, että sen voi havaita, jos ei äänenä, niin ehkä tuoksuna.

II.15 – Und so wie auch jemand, der blind und taub ist, den morgendlichen Besuch in der Bäckerei

schätzen kann, öffnet sich allmählich das Herz deiner Heilungssuchenden wie der Mund, der das frisch duftende Croissant schmecken will.

II.15 – Ja kuten joku, joka on sokea ja kuuro, voi arvostaa aamuista käyntiä leipomossa, avautuu avunetsijänne sydän vähitellen kuin suu, joka haluaa maistaa tuoreelta tuoksuvaa croissanttia.

II.16 – Wie die Intimeblume der Geliebten im Moment des Kusses öffnet sich das Kronenchakra des Heilungsbegleiters so weit, daß Gott eindringen und durch seinen Kopf, seine Arme, Beine und Füße fließen kann.

II.16 – Kuten rakastetun intiimikukkanen suudelman hetkellä, parantumisen tukijan kruunu-chakra avautuu niin laajaksi, että Jumala voi tunkeutua sisälle ja virrata hänen päänsä, käsiensä, jalkojensa ja jalkateriensä lävitse.

II.17 – Der Heilungsbegleiter vibriert und weint dabei und verteilt diese Liebeskraft an die anderen, die auch von Gott defloriert werden möchten.

II.17 – Parantumisen tukija värähtelee ja itkee jakaen tämän rakkauden voiman toisille, jotka myös haluaisivat kukoistaa Jumalasta.

II.18 – Heilung ist dabei von ihm nicht beabsichtigt. So wenig wie wir in der Inbrunst des menschlichen Liebesakts beabsichtigen, ein Kind zu zeugen.

II.18 – Parantuminen ei ole siinä hänelle tarkoituksellista. Aivan yhtä vähän kuin aiomme inhimillisen rakastelun kiihkeydessä siittää lapsen.

II.19 – Der Heilungsbegleiter handelt aus der Liebesinspiration des Moments zum Gebet, naiv unschuldig, wie ein unerfahrener Liebhaber in der Pubertät des Lebens.

II.19 – Parantumisen tukija toimii sen hetken rakkausinspiraatiosta rukoukseen, naaivisti viattomana kuin kokematon rakastaja elämän puberteettina.

II.20 – Heilung geschieht von Selbst, so wie die Zeugung, wenn die Astrologischenkonstellationen und die Karmischenbedingungen gegeben sind.

II.20 – Parantuminen tapahtuu Itsestään, aivan kuten siittäminen, silloin kun astrologiset asetelmat ja karmiset ehdot ovat suotuisat.

II.21 – Wir kommen gewöhnlich nicht zur Welt aufgrund der Absicht, zur Welt gebracht zu werden. Wir kommen als biologische Konsequenz der Liebe der Eltern.

II.21 – Tavallisesti emme tule maailmaan aikomuksesta tulla tuoduiksi maailmaan. Tulemme biologisena vanhempiemme rakkauden seurauksena.

II.22 – So konzentriere dich auf die Liebe Gottes, mach Liebe mit Gott.

II.22 – Joten keskity Jumalan rakkauteen, rakastele Jumalan kanssa.

II.23 – Dann geschieht Heilung und Krankheiten verschwinden, von Selbst.

II.23 – Silloin tapahtuu parantumista ja sairaudet häviävät, Itsestään.

II.24 – Dann wird Gott in dir geboren.

II.24 – Silloin Jumala syntyy sinussa.

II.25 – Eine unbefleckte Empfängnis.

II.25 – Neitseellinen siittäminen.

II.26 – Und du feierst – die erste Weihnacht deines Lebens nämlich!

II.26 – Ja juhliit – elämäsi ensimmäistä Joulua!

II.27 – Gott zeugt Gott in dir, und plötzlich gibt es keinen Platz mehr für dich in diesem Schöpfungsakt, nur noch für Dich-Selbst.

II.27 – Jumala siittää Jumalan sinuun ja yht'äkkiä ei ole enää tilaa sinulle tässä luomistapahtumassa, vain enää Sinulle-Itsellesi.

II.28 – Du erkennst Dich als Dein Selbst, nicht mehr als derselbe, der du glaubtest zu sein.

II.28 – Ja tunnistat Itsesi Sinun Itseksesi, et enää samaksi, jonka uskoit olevasi.

II.29 – Du und Dein Selbst sind Dasselbe geworden, endlich zusammengekommen.

II.29 – Sinä ja Sinun Itsesi ovat tulleet Samaksi, vihdoinkin tulleet yhteen.

II.30 – Du hast endlich Selbstsicherheit entwickelt aus der Erkenntnis dessen, was Du-Selbst eigentlich von je her bist.

II.30 – Olet vihdoin tästä oivalluksesta kehittänyt itsevarmuutta, mikä Sinä-Itse oikeastaan on.

II.31 – Wenn die Menschen vom Menschlichen ins Göttliche hinüber gehen, entdecken sie, was sie immer gesucht hatten und wobei sie immer scheiterten: das Glückseligsein.

II.31 – Kun ihmiset siirtyvät ihmisyydestä Jumalallisuuteen, he löytävät sen, mitä ovat aina etsineet ja missä he ovat aina epäonnistuneet. Eli autuuden olotilan.

II.32 – Denn sie verwechselten Glückseligkeit mit Glücklichein. Sie suchten nur das Glücklichein. Unwissend, daß es als solches im Erdensein nicht zu finden ist, sondern sich von Selbst aus der Glückseligkeit heraus ergibt.

II.32 – Sillä he sekoittivat autuuden olotilan onnentunteen kanssa. He etsivät vain onnea. Epätietoisina siitä, että sellaista ei voi maan päältä löytää vaan että se kumpuaa Itsestään autuudesta.

II.33 – Bereite dich für das Sterben wie ein Verlobter sich auf die Hochzeit vorbereitet.

II.33 – Valmistaudu kuolemaan. Kuin kihlattu häihinsä.

II.34 – Denke an das Gestorbensein mit der Sehnsucht eines Bräutigams, endlich seine Geliebte so intim zu haben wie er es sich lange erträumt hat.

II.34 – Ajattele kuolemista samalla sulhasen kaipaoksella saada vihdoin olla intimiisti rakastettunsa kanssa kuten hän on jo kauan uneksunut.

II.35 – Dann wird Gott dich empfangen mit offenen Armen und Blumen wie du deine Liebe auf der Erde.

II.35 – Silloin Jumala ottaa sinut vastaan avoimin käsin ja kukkasin kuten sinä rakastettusi maan päällä.

II.36 – Heiraten ohne Liebessehnsucht nach der Geliebten ist wie essen ohne Hunger. Weil schon Mittagspause ist und alle andere dasselbe machen?

II.36 – Mennä naimisiin ilman rakkaudenkaipuuta rakastettuun on kuin syöminen ilman nälkää. Koska on jo lounastauko ja kaikki muutkin tekevät samaa?

II.37 – Wenn du aber weißt, daß du heiraten *mußt*..., dann entwickle Hunger.

II.37 – Jos kuitenkin tiedät, että sinun *täytyy* mennä naimisiin..., kehitä sitten nälkä.

II.38 – So wissen wir mit Sicherheit nur eines: Wir werden sterben, irgendwann, mit Wahrscheinlichkeit Eins.

II.38 – Joten tiedämme varmuudella vain yhden asian: Tulemme kuolemaan, joskus, täydellä varmuudella.

II.39 – Wenn das denn nun schon so ist, dann stirb mit Hunger nach Gott.

II.39 – Jos kerta on jo niin, kuole sitten nälkäisenä Jumalaa kohti.

II.40 – Dies macht den Sterbensakt würdig. Im anderen Fall ist es ein toter Tod.

II.40 – Tämä tekee kuoleman arvokkaaksi. Muussa tapauksessa kyseessä on kuollut kuolema.

II.41 – Verwechsle nicht das Sterben mit dem Tod. Es gibt viele Tote im Leben, die am Ende immer noch tot dem Tod begegnen.

II.41 – Älä sekoita kuolemista kuolemaan. On monia kuolleita elossa, jotka lopussa kohtaavat aina vain kuolleina kuoleman.

II.42 – Sterben ist aber die Geburt im Himmel. Das Finalesterben nach dem letzten Leben auf der Erde, die Hochzeit mit Gott.

II.42 – Kuoleminen on kuitenkin syntymä taivaaseen. Finaali-kuolema viimeisen maan päällisen elämän jälkeen, häät Jumalan kanssa.

II.43 – Das Sterben ist die Auszeichnung an der Brust des Helden, der sein Leben mit Würde zu beschließen wußte.

II.43 – Kuoleminen on merkki sankarin rinnassa, joka osasi tuoda arvokkuudella elämänsä päätökseen.

II.44 – Nun ist es so, daß manche Gestorbene und in den Himmel Geborene dort nicht lange bleiben dürfen, sondern bald im Himmel sterben müssen, um auf der Erde wiedergeboren zu werden.

II.44 – Niin on, että monet kuolleet ja taivaaseen syntyneet eivät saa pysyä kauaa siellä vaan heidän täytyy pian kuolla taivaassa syntyäkseen uudelleen maan päällä.

II.45 – Der Grund dafür ist, daß sie zwar das vorige irdische Leben beschlossen aber nicht abgeschlossen haben.

II.45 – Syy siihen on, että he ovat lopettaneet edellisen maallisen elämänsä, mutta eivät saattaneet päätökseen.

II.46 – Im Moment der Auszeichnung sei deshalb frei vom Wunsch zurückzukommen, ohne Sehnsucht, etwas erlebt zu haben, weil Dinge in deinem Leben nicht so abgelaufen wären, wie es dir gefallen hätte.

II.46 – Joten palkitsemisen hetkellä, ole vapaa toiveesta tulla takaisin, ilman kaipuuta, olla kokenut jotakin, koska asiat eivät sujuneet elämässäsi sinua miellyttävällä tavalla.

II.47 – Akzeptiere die Frustrationen des Lebens, denn es gibt kein Leben ohne sie.

II.47 – Hyväksy elämän turhauttavuus, sillä ei ole elämää ilman sitä.

II.48 – Sie sind nämlich Täuschungen, Vorstellung von etwas, was du hättest bekommen können, das du eigentlich nicht hättest bekommen können sollen.

II.48 – Ne ovat nimittäin harhaluuloja, kuvitelmia jostakin, jonka olisit voinut saada, mutta jota sinun ei itse asiassa olisi pitänyt voida saada.

II.49 – Sonst wirst du zurückkommen müssen, um die Frustrationen durch dein Erleben zu befriedigen.

II.49 – Muutoin sinun täytyy tulla takaisin tyydyttämään turhautuminen kokemalla se.

II.50 - Der Preis ist aber hoch, er ist horrend: ein neues Leben – mit allen seinen Gefahren, noch mehr Frustrationen und Fehler anzuhäufen.

II.50 – Hinta on kuitenkin korkea, suunnattoman korkea: uusi elämä - kaikilla niillä vaaroilla kerätä vielä enemmän turhautumista ja virheitä.

II.51 – Alle Frustrationen und Fehler leiten sich aus demselben Ursprung ab: nicht genug geliebt zu haben.

II.51 – Kaikki turhautumiset ja virheet johtuvat samasta alkuperästä; ei ole rakastanut tarpeeksi.

II.52 – Versuche nicht, alles zu verstehen. Doch versuche, alles zu lieben. Dann hast du das Gefühl, daß du alles verstanden hast.

II.52 – Älä yritä ymmärtää kaikkea. Yritä kuitenkin rakastaa kaikkea. Silloin sinulla on tunne, että olet ymmärtänyt kaiken.

II.53 – Du kannst einen Stein materialisieren, ihn entstehen lassen als einen Gedanken aus dem Bereich des Reinenbewußtseins. Und wenn dich jemand wissenschaftlich fragt „Was ist das?“ und du sagst z. B. „ein Rubin“, und die Person verlangt, daß du die Schrödingergleichung der Moleküle des Rubins und

ihre Lösung sowie die Symmetriegruppe der kristalline Struktur aufschreibst als Beweis, daß du es gemacht hast...

... dann wird, der so fragt, enttäuscht sein, wenn du nicht reagierst. Er wird denken: Du kannst nicht etwas hergestellt haben, was du nicht beschreiben kannst. Also bist du ein Schwindler.

Er hat aber nicht bedacht, daß er eine Beschreibung in einer bestimmten Sprache verlangt hat: in der Physikalischenmathematik, als ob dies die einzig geeignete wäre, um einen Stein zu beschreiben.

II.53 – Voit materialisoida kiven, ajatuksen syntymisen tuloksena puhtaan tietoisuuden alueella. Ja jos joku kysyy sinulta tieteellisesti, mikä tuo on? Ja sanot vaikka ”rubiini”, ja henkilö vaatii, että kirjoitat rubiinin molekyylin Schrödingerin yhtälön ja sen ratkaisun samoin kuin kristallin rakenteen symmetriaryhmän todisteena siitä, että olet tehnyt sen....

... silloin se joka kysyy, pettyy, kun et reagoi. Hän ajattelee: et voi olla valmistanut jotain, mitä et voi kuvailla. Olet siis huijari.

Mutta hän ei ajatellut, että hän oli pyytänyt selostusta tietyllä kielellä: fysikaalisen matematiikan kielellä, aivan kuin se olisi ainoa sopiva kieli kuvata kiveä.

II.54 – Du kannst aber doch beschreiben, was das ist. Aber in der wortlosen, mathematiklosen Sprache des Bewußtseins, die der Sprache des Herzens ähnelt.

II.54 – Mutta voit kuitenkin kuvailla, mikä se on. Mutta sanattomalla, matematiikkattomalla tietoisuuden kielellä, joka muistuttaa sydämen kieltä.

II.55 – Wie kannst du behaupten, daß eine Mutter ihren Sohn nicht beschreiben kann, weil du auf Deutsch fragst und die Antwort in deiner Sprache erwartest? Sie ist aber doch Chinesin, die nie eine andere Sprache als ihren eingeborenen Mandarindialekt gelernt hat.

Würdest du über sie denken, sie kennt ihr Kind nicht oder sie hat keins, weil sie es dir nicht auf Deutsch sagen kann?

II.55 – Miten voit väittää, ettei äiti osaa kuvailla poikaansa, kun kysyt saksaksi ja odotat vastausta omalla kielelläsi. Mutta hän onkin kiinalainen, joka ei ole koskaan oppinut muuta kieltä kuin oman synnynnäisen mandariinikiinan murteensa.

Ajattelisitko hänestä, ettei hän tunne lastaan tai ettei hänellä ole sellaista, koska hän ei voi sanoa sitä sinulle saksaksi?

II.56 – Genieße deinen Kaffee, obwohl andere dich kritisieren und sagen, er sei nur Gift. Du trinkst ihn aber doch nicht, du riechst nur, du schmeckst und benetzt deine Lippen und machst aus der Vorbereitung eine Andacht, eine Puja, ein Ritual und fühlst dich mehr gesättigt als wenn du eine ganze Tasse getrunken hättest, ohne dabei berauscht zu werden.

II.56 – Nauti kahvistasi, vaikka toiset kritisoivat sinua ja sanovat, se on vain myrkkyä. Mutta et juokaan sitä, haistelet vain, maistat ja suljet huulesi ja teet valmisteluista hartauden, pujan, rituaalin ja tunnet itsesi kylläisemmäksi kuin jos olisit juonut koko kupin, niin että et edes juovu siinä samalla.

II.57 – Andere werden dich verleumden als einen großen Sünder. Widersprich ihnen nicht. Laß sie sich aufregen mit ihren Gedanken und Vorstellungen, wenn es ihnen Spaß bereitet, wie dir die Zubereitung des Kaffees.

II.57 – Ja toiset herjaavat sinua kuin suurta syntistä. Älä taistele heitä vastaan. Anna heidän järkyttyä ajatuksistaan ja kuvitelmistaan, jos se on heistä yhtä hauskaa kuin sinusta kahvin valmistelu.

II.58 – Freu dich mit, lach mit ihnen über dich oder besser gesagt, über die Vorstellung, die sie von dir haben.

Nun verrate niemandem, daß du eigentlich den Kaffee nicht trinkst, sonst verdirbst du uns allen den ganzen Spaß damit.

II.58 – Iloitse heidän kanssaan, naura heidän kanssaan sinusta tai paremmin sanottuna siitä kuvitelmaista, joka heillä on sinusta.

Älä kuitenkaan kerro, että et itse asiassa juo sitä kahvia, muutoin pilaat siitä hovin meiltä kaikilta.

II.59 – Beim Gang durch den Garten deines Privatlebens, genieße die Schönheit einer jeden Blume, die sich dir vorstellt: so schön, so zart und duftig, so unterschiedlich bunt, so ähnlich sind sich die Blumen! Begrüße sie, sprich mit ihnen, rieche an ihnen, spüre die Zärtlichkeit der Haut in deinen Händen und bedanke dich dabei, Gott zeigt sich dir so übergöttlich schön!

II.59 – Kävellessäsi läpi yksityiselämäsi puutarhan, nauti jokaisen kukan kauneudesta, miten se sinulle näyttäytyy: niin kauniita, niin hentoja ja tuoksuvia, niin vaihtelevan värikkäitä, niin samanlaisia kukkia! Tervehdi niitä, puhu niiden kanssa, haistele niitä, aisti niiden hentous käsissäsi ja kiitä samalla, Jumala näyttäytyy sinulle niin ylijumalallisen kauniina.

II.60 – Aber wehre auf jeden Fall jeglichem Gedanken, eine zu pflücken, sonst wirst du zum Dieb.

II.60 – Mutta kieltäydy joka tapauksessa jokaisesta ajatuksesta poimia yksi, muutoin sinusta tulee varas.

II.61 – Denn vergiß nicht, du bist ein Mönch... ... in der Vergangenheit gewesen – und wie alle Gängenheit ist sie bis heute nicht zerfallen und erreicht dich immer noch.

II.61 – Sillä älä unohda, olet munkki... ... olit menneisyydessäsi - kuten kaikki menneet, ne eivät ole tähän päivään asti vielä hävinneet ja saavuttavat sinut vieläkin.

II.62 – Wehre nicht der Erfahrung des Hungerhabens. Genieße sie sogar. Denn sie schenkt dir eine tiefere Einschätzung und Freude und Genuß, sobald du etwas zu essen hast.

II.62 – Älä kieltäydy kokemasta näläntunnetta. Nauti jopa siitä. Sillä se lahjoittaa sinulle syvemmän arvostuksen ja ilon sekä nautinnon, kun saat vihdoin jotain syötävää.

II.63 – So wehre auch nicht der Erfahrung des Alleinseins und der tiefsten Einsamkeit nach dem Verlust deiner Geliebten.

II.63 – Älä myöskään kieltäydy kokemuksesta olla yksin ja syvästi yksinäinen rakkaasi menettämisen jälkeen.

II.64 – Laß dich so tief wie möglich in die Traurigkeit fallen, wissend, daß du auf einen Wendepunkt treffen wirst.

II.64 – Anna itsesi pudota suruun niin syvälle kuin mahdollista, tietäen, että tulet saavuttamaan käännekohdan.

II.65 – Versuche aber nicht, frühzeitig und schnell wieder daraus aufzutauchen. Denn es kann sein, daß der Heilungsprozeß noch nicht abgeschlossen ist. Dann besteht die Gefahr, mit großer Wahrscheinlichkeit eine neue und tiefere Liebe zu verlieren, was dich noch tiefer in den Abgrund der Einsamkeit bringen wird.

II.65 – Mutta älä yritä, liian aikaisin ja nopeasti nousta pintaan. Sillä voi olla, että parantumisprosessi ei ole vielä päättynyt. Silloin on vaarana, että suurella

todennäköisyydellä menetät uuden ja syvemmän rakkauden, mikä vie sinut vielä syvemmälle yksinäisyyden kuilussa.

II.66 – *Erwarte nichts vom Leben. Nicht einmal das immer heimlich Erwartete: die Menschliche Liebe.*

II.66 – Älä odota mitään eläältä. Älä edes aina salassa toivottua: ihmisrakkautta.

II.67 – *Sei auch innerlich in Gedanken ehrlich bei dieser Einstellung, frei von Erwartungen und Hoffnung zu sein. Dann wirst du dich leichter und frei fühlen.*

II.67 – Ole rehellinen tämän suhtautumisen kanssa myös sisäisesti ajatuksissasi, vapaana odotuksista ja toiveista. Silloin tunnet itsesi kevyemmäksi ja vapaaksi.

II.68 – *Denn jede unerfüllte Hoffnung und Erwartung wird im Lauf der Zeit schwerer.*

II.68 – Sillä jokainen toive ja odotus tulee sen toteutumattomuuden aikana raskaammaksi.

II.69 – *Wenn die Schwere unerträglich schwer wird, entscheiden sich manche, sich aus Eigenerhand das Leben zu nehmen.*

II.69 – Kun taakka tulee kestävämmän raskaaksi, päättävät jotkut ottaa elämänsä oman kätensä kautta.

II.70 – *Indem du keine Hoffnung und Erwartung im Leben hegst, fühlst du dich leichter, weil du dich „wie aus dem Leben abgesprungen“ fühlst.*

II.70 – Kun et ota elämäsi toiveita tai odotuksia, tunnet itsesi kevyemmäksi, koska tunnet kuin olisit ”hypännyt pois elämästä”.

II.71 – Und im Laufe dieser von Erwartungslosigkeit erfüllten Zeit wirst du so leicht, daß du irgendwann wie ein Luftballon schwebst;

II.71 – Ja aikana täynnä ilman odotuksia tulet niin kevyeksi, että jossain vaiheessa leijut kuin ilmapallo;

II.72 – Und dich im fortgeschrittenen Stadium, wie ein Heliumballon erhebst und dich entscheidest, *aus Gotteshand das Leben abzugeben.*

II.72 – Ja edistyneemmässä vaiheessa nouset kuin heliumpallo ja *päättät antaa elämäsi Jumalan käsiin.*

II.73 – Denn das Leben ist ein Sprungbrett zum Himmel. Nicht ein Festland, um ein Haus darauf zu bauen.

II.73 – Sillä elämä on ponnahduslauta taivaaseen. Ei manner, jonne rakennetaan talo.

II.74 – Denn dein Heim ist nicht auf dieser Erde. Deine Traurigkeit ist die Erinnerung daran.

II.74 – Sillä kotisi ei ole tämän maan päällä. Surullisuutesi on muisto tästä.

II.75 – Daher das Heimweh, das nach Einsamkeit schmeckt.

II.75 – Siksi koti-ikävä, joka maistuu yksinäisyydeltä.

II.76 – Dein ganzes Leben begleitet dich dieser Beigeschmack, genauso wie die unerfüllten Frustrationen von Liebegeben und Liebenehmen, angesammelt aus so vielen Leben.

II.76 – Ja läpi elämän tämä sivumaku seuraa, aivan kuin myös täyttymättömät rakkauden antamisen ja saamisen turhautumiset, kerättynä niin monista elämistä.

II.77 – Bereue nicht unendlich lang den Verlust deiner Menschlichenliebe.

II.77 – Älä sure loputtomiin ihmisrakkauden menettämistäsi.

II.78 – Die Liebe wird nie zum Leibe, der zur Leiche wird, die in der Erde aufgeht.

II.78 – Rakkaudesta ei tule koskaan kehoa, josta tulee ruumis, joka sulautuu maahan.

II.79 – Die Liebe wird zu Leben, das das Sterben transzendiert und in der Engelwelt aufblüht.

II.79 – Rakkaus tulee elämäksi, joka siirtyy kuoleman tuolle puolen ja puhkeaa kukkaan enkelten maailmassa.

II.80 – Jeder Mensch ist in viele Körper gekleidet, von denen wir nur den „Leibkörper“ sehen. Sieh ihn dir aufmerksam an, denn er sagt auch etwas über die unsichtbaren Körper aus.

II.80 – Jokaisella ihmisellä on yllään monta kehoa, joista näemme vain fyysisen kehon. Joten katso sitä tarkkaan, sillä se kertoo myös jotain näkymättömistä kehoista.

II.81 – Daher sind Schönheit und Dynamik des Leibkörpers von Bedeutung, von noch größerer Bedeutung sind sie aber als Spiegel der feinstofflichen unsichtbaren Körper.

II.81 – Siksi fyysisen kehon kauneus ja dynamiikka ovat merkityksellisiä, mutta vielä merkityksellisempiä ne ovat näkymättömien kehojen peileinä.

II.82 – Versuche also herauszufinden, ob die feinstofflichen Körper hinter einem schönen Leibkörper auch so schön auszusehen vermögen.

II.82 – Joten yritä selvittää, näyttäytyykö kauniin fyysisen kehon takaa yhtä kaunis hienojakoinen keho.

II.83 – Suche immer die Schönheit des Leibkörpers, konzentriere dich auf diese. Dann werden sich die Unschönheiten dadurch auflösen, daß sie vergessen werden.

II.83 – Etsi aina fyysisen kehon kauneutta, keskity siihen. Sitten rumuudet poistuvat siten, että ne unohdetaan.

II.84 – Projiziere deine tiefe Sicht der Schönheit der Subtilerenkörper auf das Bild des sichtbaren Leibkörpers. Dann machst du einen Menschen schöner, einfach dadurch, daß du tief in ihn hineinblickst.

II.84 – Heijasta syvä näkemyksesi hienojakoisemman kehon kauneudesta näkyvän fyysisen kehon kuvaan. Niin teet ihmisen kauniimmaksi, yksinkertaisesti siten, että katsot häntä syvään.

II.85 – Entdecke auf diese Weise, wie viel verborgene Schönheit es gibt. Und projiziere diese in die sichtbare Welt.

II.85 – Huomaa tällä tavoin kuinka paljon on olemassa piilevää kauneutta. Ja heijasta tämä näkyvään maailmaan.

II.86 – Nimm Abstand von Menschen, die nach dem Aussehen bewerten und denken, schon alles über dich zu wissen und entsprechend über dich reden. Sie brauchen noch lange, bis sie etwas erkennen, bevor sie die Spontanheilung erleben.

II.86 – Ota etäisyyttä ihmisistä, jotka arvostelevat ulkonäön perusteella ja ajattelevat jo tietävänsä kaiken sinusta ja puhuvat sinusta vastaavasti. Heillä menee vielä pitkään, kunnes he tunnistavat jotakin, ennen kuin he saavat tulla parantumisistuntoihin.

II.87 – Laß sie nicht Zeit verlieren. Hier ist zunächst ein (Psycho-)Therapeut angesagt und manchmal sogar die Krankheit selbst.

II.87 – Älä anna heidän hukata aikaa. Tässä tarvitaan ensin (psyko)terapeuttia ja usein jopa sairautta itseään.

II.88 – Wenn sie so rasch mit einem unzutreffenden Urteil über den Leibkörper sind, was denkst du wohl, wie sie da deinen subtileren Körper einschätzen könnten?

II.88 – Kun he ovat niin nopeita pieleen menevissä arvioinneissaan kehosta, mitä luulet, miten he voisivat arvioida hienojakoista kehoasi?

II.89 – Menschen sehen nur den Leibkörper. Menschen sehen nicht den Menschen. Beim Besuch bei einem deutschen Arzt erlebst du das anschaulichste Beispiel.

II.89 – Ihmiset näkevät vain fyysisen kehon. Ihmiset eivät näe ihmisiä. Saksalaisen lääkärin vastaanotolla koet havainnollisimman esimerkin.

II.90 – Es gehört wohl zur Arbeit eines Arztes, die Krankheit des Leibkörpers zu behandeln. Die Krankheit selbst ist aber nicht da entstanden.

II.90 – Kuuluu kai toki lääkärin työhön käsitellä kehon sairautta. Mutta sairaus ei ole syntynyt siellä.

II.91 – Die Liebe geht nicht verloren. Nur ihre Ausdrucksform.

II.91 – Rakkaus ei mene hukkaan. Vain sen ilmaismuodot.

II.92 – Im Menschlichen gehen wir mit der Ausdrucksform um, die im besten Fall etwas von der Eindrucksform andeuten mag.

II.92 – Ihmisyydessä ollaan tekemisissä
ilmaisumuotojen kanssa, jotka parhaassa tapauksessa
vihjaavat jotakin siitä muodosta, johon se viittaa.

II.93 – Ja, ich weiß, du sagst, in dieser Welt, auf der
Erde, ist der Ausdruck wichtiger als die Form.
Du baust aber dein Nest im Himmel, nicht so sehr auf
der Erde, wenn es dein Schicksal ist,
Spirituelleerheilungsbegleiter zu werden.

II.93 – Tiedän, että sanot tässä maailmassa tämän
maan päällä ilmaisen olevan muotoa tärkeämpi. Mutta
rakennat pesääsi taivaaseen, et niinkään maan päälle,
jos kohtalosi on tulla henkisen parantumisen
tukijaksi.

II.94 – Dann schau die Innere Form der Liebe an,
deren Ausdruck du verloren hast. Du wirst merken,
sie besteht immer noch, wie die Luft.

II.94 – Silloin katso rakkauden sisäistä muotoa, jonka
ilmaisen olet kadottanut. Tulet huomaamaan, se on
vieläkin siellä, kuin ilma.

II.95 – Dieselbe Luft atmen wir in Deutschland wie in
Indien oder in Feuerland. Die Wahrscheinlichkeit, daß
du gerade das ausgedünstete Sauerstoffmolekül einer
brasilianischen Blume einatmest, ist auf keinen Fall
Null.

II.95 – Hengitämme samaa ilmaa Saksassa kuin mitä
Intiassa tai Tulimaassa. Todennäköisyys, että hengität
juuri brasilialaisen kukan haihduttamaa
happimolekyyliä, ei ole missään tapauksessa nolla.

II.96 – Menschen setzen Grenzen auf der Erde. Sie
berühren aber nicht den Himmel. Gott sei Dank!

II.96 – Ihmiset asettavat rajoja maan päällä. Mutta ne
eivät kosketa taivasta. Luojan kiitos!

II.97 – Du kannst ohne Essen auf der Erde verweilen, das ist bewiesen... aber nicht ohne Luft.

II.97 – Voit oleskella maan päällä syömättä, se on todistettu... mutta et ilman ilmaa.

II.98 – Für immer auf das Atmen zu verzichten, ist eine fortgeschrittene Art von Fasten, doch für einen leidenschaftlichen Mönch nicht geeignet.

II.98 – Luopuminen hapest ainiaksi on edistynyt tapa paastota, mutta ei toki sovellu intohimoiselle munkille.

II.99 – Du liebst. Beweis: Du atmest.

II.99 – Rakastat. Todiste: Sinä hengität.

II.100 – Du fragst mich, was ist mit einem trainierten Asketen, versunken in Samadhi?

Es liebt, in diesem Fall. Beweis: Er ist nicht da.

II.100 – Kysyt minulta, entä kun hyvin harjoitettu askeetti on vajonnut samadhiin?

Se rakastaa, tässä tapauksessa. Todiste: Hän ei ole siinä.

II.101 – Du siehst nur seinen Körper in der Zeit. Er ist aber aus der Zeit abgesprungen und ins Reinebewußtseinsreich eingetreten.

II.101 – Näet vain hänen kehonsa ajassa. Mutta hän on hypännyt pois ajasta ja astunut puhtaan tietoisuuden alueelle.

II.102 – Da gibt es keine Zeit. Er ist in dem Ewigengaugenblick, wir sind immer noch im Zeitablauf.

II.102 – Siellä ei ole aikaa. Hän on ikuisesti hetkessä, me aina vielä ajan kulussa.

II.103 – Daher ist er nicht da, wo wir sind. Obwohl wir seinen Körper sehen.

II.103 – Siksi hän ei ole siellä, missä me olemme.
Vaikka näemme hänen kehonsa.

II.104 – Er liebt nicht, denn „lieben“ ist eine Handlung auf der Erde.

II.104 – Hän ei rakasta, sillä “rakastaminen” on toimintaa maan päällä.

II.105 – Er läßt Es lieben, während er in der Liebe ist.

II.105 – Hän antaa Sen rakastaa, sillä välin kun hän on rakkaudessa.

II.106 – Im Reich des Reinenbewußtseins ist „Lieben“ ein Dasein, nicht eine Handlung, nicht ein Gefühl, nicht eine Einstellung des Minds.

II.106 – Puhtaan tietoisuuden alueella “rakastaminen” on läsnäoloa, ei toimintaa, ei tunnetta, ei mielen suhtautumista.

II.107 – Solange du menschlichst auf der Erde, atme.

II.107 – Niin kauan kuin ihmistelet maan päällä, hengitä.

II.108 – Der Atem ist der leidenschaftliche Hauch Gottes durch deinen Körper.

II.108 – Hengitys on Jumalan intohimoinen henkäys kehosi lävitse.

– III –

III.1 – Deine Aufgabe entspricht der eines Wahrenpriesters: Du ermöglichst den Menschen den Kontakt mit dem Göttlichen, das heißt, mit ihrem Wahrenselbst. Jedoch ohne von Gott zu sprechen, rein als Erlebnis und ohne einen Glauben zu verlangen, nur an das Experimentalergebnis, wie ein Wahrerphysiker.

III.1 – Tehtäväsi vastaa todellisen papin tehtävää. Mahdollistat ihmisille yhteydenoton Jumalallisuuteen eli heidän todelliseen Itseensä. Silti puhumatta Jumalasta, puhtaasti kokemuksena ja vaatimatta uskoa, vain kokeilun tuloksena, kuten todellinen fyysikko toimii.

III.2 – Was darüber hinaus aus diesem Kennenlernen als Beziehungsentwicklung resultiert, liegt nicht in deinen Händen. Ob hier sich eine Eheschließung anbahnt, ist nicht an dir zu entscheiden, auch nicht wie, wo, wie lange, wann und ob überhaupt.

III.2 – Mitä tästä tutustumisesta seuraa suhteen kehittymiselle, ei ole sinun käsissäsi. Rakentuuko tästä avioliiton solmiminen, et voi päättää, kuten et myöskään miten, missä, kuinka pitkään, milloin ja tapahtuuko sellaista ylipäänsä.

III.3 – Die Krankheit trägt zu dieser möglichen Beziehungsentwicklung mit dem Göttlichen bei, wie die Sexuellekraft zur Entwicklung einer Beziehung zwischen Mann und Frau.

III.3 – Sairaus myötävaikuttaa tämän mahdollisen suhteen kehittymisessä Jumalallisuuden kanssa aivan kuten seksuaalinen energia miehen ja naisen välisen suhteen kehittymisessä.

III.4 – Ohne diesen Treibstoff würden wir dies hinausögern: die Entwicklung.

III.4 – Ilman tätä polttoainetta viivyttaisimme tätä: kehitys.

III.5 – Unterdrücke diesen Treibstoff nicht. Nutze ihn und mache das Intelligenteste aus ihm.

III.5 – Älä tukahduta tätä polttoainetta. Käytä sitä ja tee se kaikista älykkäimmällä tavalla.

III.6 – Denn es gibt hinter einer Krankheit sowie hinter dem Sexuellentrieb mehr Sinn als die Menschen sich vorstellen können.

III.6 – Sillä sairauden takana, kuten seksuaalisen vietinkin takana, on enemmän järkeä kuin mitä ihmiset osaavat kuvitella.

III.7 – Deine Aufgabe ist, diesen Sinn zu enthüllen und sich erfüllen zu lassen.

III.7 – Tehtäväsi on paljastaa tämä tarkoitus ja toteuttaa se.

III.8 – Ist der Sinn erst einmal erfüllt, wird er sinnlos.

III.8 – Kun tarkoitus on kerran täytetty, se tulee merkityksettömäksi.

III.9 – Nun, manche, die beides schon transzendiert haben oder dabei sind, es zu tun, weigern sich, sich zu verabschieden im Moment des Aufstiegs ins Licht.

III.9 – Monet vain, jotka ovat jo siirtyneet näiden molempien tuolle puolen tai ovat siirtymässä, kieltäytyvät hyvästeistä valoon nousun hetkellä.

III.10 – Gewohnheiten sitzen fest, so auch die Gewohnheit, Mensch zu sein. Es sind die vielen Leben, die dazu beigetragen haben.

III.10 – Tottumukset vangitsevat, kuten tottumus olla ihminen. Monet elämät ovat myötävaikuttaneet tähän.

III.11 – „Nichts ist unmöglich“, so wird behauptet. Glaube aber nicht an diesen Satz (denn dieser Glaube wäre unmöglich, daher würde der Glaube an diesen Satz ihm selbst widersprechen). Glaube nur an die Beispiele, die du erfahren hast, die diesen Satz bestätigen.

III.11 – “Mikään ei ole mahdotonta“, näin väitetään. Mutta älä usko tähän lauseeseen (sillä tämä usko olisi mahdotonta, siten usko tähän lauseeseen saisi sen puhumaan itseään vastaan). Usko vain esimerkkeihin, joita olet kokenut ja jotka vahvistavat tämän lauseen.

III.12 – Die Anzahl von Möglichkeiten ist unendlich. Die Anzahl von Unmöglichkeiten ist noch viel größer.

III.12 – Mahdollisuuksien lukumäärä on loputon. Mahdottomuuksien lukumäärä on vielä paljon suurempi.

III.13 – Denn entsprechend dem wie du es versuchst, gelingt dir das Unmögliche mit größerer Wahrscheinlichkeit.

III.13 – Tätä vastaavasti yrittäessäsi onnistut mahdottomuudessa suuremmalla todennäköisyydellä.

III.14 – Nur die Wahrscheinlichkeit, daß man auf die Idee kommt, das Unmögliche zu versuchen, ist statistisch gering.

III.14 – Vain se todennäköisyys, että yritetään mahdotonta, on statistisesti vähäinen.

III.15 – Versuche aber, was du als dein nächstes Ziel erkannt hast und worüber du dachtest, „unmöglich, ich bin nicht so weit“.

III.15 – Mutta yritä, heti kun olet tunnistanut seuraavan tavoitteesi ja josta ajattelit, ”mahdotonta”, en ole vielä niin pitkällä”.

III.16 – Sei dabei frei von Versuchungen.

III.16 – Ole vapaana siinä kiusauksista.

III.17 – Mach aus diesem Leben dein allerletztes. Allein die Entscheidungskraft, dies zu versuchen, hat dich bereits dem Ziel ganz nahe gebracht.

III.17 – Tee tästä elämästä kaikista viimeisimpäsi. Vain jo tämä päätösvoima, yrittää tätä, on tuonut sinut jo lähelle kohdettasi.

III.18 – Einige versuchen den Ausstieg aus dieser Gesellschaft und schließen sich alternativen Gemeinschaften an. Versuche du den Ausstieg aus dieser Welt und schließ dich der Gemeinschaft der Engel an.

III.18 – Eräät yrittävät nousta tästä yhteiskunnasta ja liittyvät vaihtoehtoihin yhteisöihin. Yritä sinä nousta tästä maailmasta ja liity enkeleiden yhteisöön.

III.19 – Verwechsle nicht Versuchen mit Suchen.

III.19 – Älä sekoita yrittämistä etsimiseen.

III.20 – Menschen sind ständig auf der Suche. Nur wenige wissen, was sie suchen. Noch weniger von denen, die wissen, was sie suchen, wissen, ob das wirklich das ist, was sie wollen.

III.20 – Ihmiset etsivät jatkuvasti. Vain harvat tietävät, mitä etsivät. Vielä harvemmat heistä, jotka tietävät, mitä etsivät, tietävät, onko se jotain, mitä he todella haluavat.

III.21 – Wird das lange Gesuchte und noch dazu Gewollte erst einmal erreicht, kommt die Enttäuschung oder der Verlust dessen. Dann folgt die Erkenntnis, daß, was man eigentlich wirklich sucht, die Göttliche Liebe ist.

III.21 – Kun kerran saavutamme kauan etsityn ja halutun, tulee pettymys tai sen menetys. Sitten seuraa oivallus, että se, mitä todella etsitään, on Jumala.

III.22 – Die Suche ist das Suchtmittel, um im Menschlichen zu verharren.

III.22 – Etsiminen on huumausaine, joka saa riippuvaiseksi ihmisyydestä.

III.23 – Indem man aufhört zu suchen, öffnet man sich dem Finden.

III.23 – Kun lopettaa etsimisen avautuu löytämiselle.

III.24 – Du hast schon Dich-Selbst gefunden. Komm nicht zurück zum Suchtverhalten.

III.24 – Olet jo löytänyt Sinun-Itsesi. Älä mene takaisin riippuvuuteen.

III.25 – Du kannst die Augen schließen und später wieder öffnen. Und so kannst du auswählen, was du siehst.

Schwieriger ist es, dasselbe mit den Ohren zu tun. Und was ist mit der Nase?

Wenn man schläft, schließt man nur die Augen, die anderen Sinne bleiben offen.

Du willst aber nicht alles riechen müssen, was in dieser gemeinsamen Luft auf der Erde ausgedünstet wird und fragst dich, warum der Urheber unseres Körpers uns nicht mit Klappen an der Nase wie Lidern an den Augen hergestellt hat?

III.25 – Voit sulkea silmäsi ja avata ne myöhemmin. Näin voit valita, mitä näet.

Vaikeampaa on tehdä sama korvien kanssa. Entä miten on nenän kanssa?

Kun ihminen nukkuu, hän sulkee vain silmänsä, muut aistit pysyvät auki.

Sinä et kuitenkaan haluaisi haistaa kaikkea, mitä tähän yhteiseen ilmaan maan päällä on haihtunut, ja kysyt, miksi kehomme alullepanijat eivät ole valmistaneet meidän neniimme luukkuja kuten silmiin luomet?

III.26 – Ohne zu atmen, merkst du sofort, kann man nicht lange leben. Ohne zu lieben stirbt man sofort, merkt es aber erst lange danach.

III.26 – Hengittämättä, huomaat heti, ei voi pysyä pitkään. Rakastamatta, kuolee heti, mutta huomaa vasta pitkän ajan päästä.

III.27 – Erinnere dich daran: „Es liebt –Beweis: du atmest“. Dies erklärt warum wir ohne Atmen nicht lange verweilen können.

III.27 – Muista: ”Se rakastaa –todiste: sinä hengität”. Tämä selittää, miksi emme voi pysyä elossa pitkään hengittämättä.

III.28 – So müssen wir die Nase und das Herz immer offen halten.

III.28 – Niinpä on pidettävä nenä ja sydän aina avoimina.

III.29 – Es gibt doch eine Art und Weise, Sehen, Hören, Riechen, Schmecken und Tasten auszuschalten, wenn du nämlich als Gebet lediglich den Gottesnamen in Gedanken wiederholst. Praktiziere dies mit Ausdauer und Regelmäßigkeit. Dann schalte sie ein vom Selbst; aber nun im Himmelsreich.

III.29 – On kuitenkin yksi tapa sulkea näköaisti, kuuloaisti, hajuaisti, makuaisti ja tuntoaisti, jos nimittäin toistat ainoastaan Jumalan nimeä ajatuksissasi rukouksena. Harjoita tätä pitkäjänteisesti ja säännöllisesti. Sitten laita ne Itse päälle; mutta siis taivaassa.

III.30 – Es heißt, daß man ohne zu essen nicht leben kann. Das kann schon sein.

Wenn auch vielleicht nicht leben, so kann man doch überleben – insgeheim weißt du das auch.

III.30 – Ajatellaan, ettei ihminen voi elää syömättä. Näin voi toki olla.

Jos vaikka ei pysty elämään, niin voi kuitenkin selvitä hengissä – tiedät tämän salaisesti myös.

III.31 – Du kannst sehr wohl leben ohne zu essen; kannst du aber nicht leben ohne dich zu nähren.

III.31 – Voit toki elää syömättä; mutta et voi elää ravitsematta itseäsi.

III.32 – Die meisten Menschen essen ohne sich dabei zu nähren. In diesem Fall wäre Fasten besser. Nach einem Essen fragt der Gastgeber protokollshalber: „*Hat es Ihnen geschmeckt?*“ Ich habe aber nie gehört, daß einer gefragt hätte: „*Hat es Sie genährt?*“

III.32 – Useimmat ihmiset syövät ravitsematta siinä itseään. Tässä tapauksessa olisi parempi paastota. Ruoan jälkeen isäntä kysyy kohteliaisuudesta: ”*Maistuiko se teille?*”, mutta en ole koskaan kuullut kysyttävän, ”*Ravitsiko se teidät?*”

III.33 – So bleibe lieber allein, solange die menschliche Liebe als Ausdruck der Göttlichenliebe dich noch nicht nähren kann.

III.33 – Joten pysy mieluummin yksin, niin kauan kuin inhimillinen rakkaus ei voi ravita sinua Jumalallisen rakkauden ilmentymänä.

III.34 – Allein, bis du diesem Menschlichenausdruck der Göttlichenliebe begegnest, aus tiefer Andacht für den Zufall, der die Begegnung erlaubt.

III.34 – Yksin, siihen asti kunnes kohtaat tämän Jumalallisen rakkauden inhimillisen ilmentymän,

syvällä hartaudella siitä sattumasta, joka salli kohtaamisen.

III.35 – Spiele mit dem Zufall indem du dich für alle Möglichkeiten öffnest und wenn er dich in Nichtsfall bringt, erweitere das Spektrum deiner Möglichkeiten, anstatt dich wieder zu verschließen.

III.35 – Joten leikittelen ajatuksella tilanteesta, jossa avautuisit kaikille mahdollisuuksille ja jos se ei johda mihinkään, laajenna mahdollisuuksiesi kirjoa, sen sijaan että sulkeutuisit taas.

III.36 – Denke dabei: Der Zufall hat zweierlei Aspekte. Er trifft auf dich zu oder er ist für dich zutreffend.

III.36 – Ja ajattele siinä: Sattumalla on kaksi eri aspektia. Se osuu sinuun tai se on sinulle osuva.

III.37 - Er trifft für dich zu und führt dich auch in Fallen. Er kann für dich zutreffend sein, oder für einen anderen – in diesem letzten Fall trifft er auf dich zu.

III.37 – Se osuu sinuun ja johtaa sinut myös kompastumisiin. Se voi olla sinulle osuvaa, tai sitten jollekin toiselle – tässä viimeksi mainitussa se osuu sinuun.

III.38 - Deshalb sei vorsichtig und iß nicht, wenn du dich nicht dabei auch nährst. Und denke daran, ich meine nicht das Futtern, sondern den Liebesakt.

III.38 - Siksi ole varovainen äläkä syö, jos et myös ravitse samalla itseäsi. Ja ajattele siinä, en tarkoita syömistä vaan rakastelemista.

III.39 - Der Zufall ist die Dialektik deines Schicksals.

III.39 - Sattuma on kohtalosi dialektiikkaa.

III.40 - Dein Schicksal ist die Landkarte deiner Zukunft; Landkarte, die du in der Vergangenheit gezeichnet hast.

III.40 – Kohtalosi on tulevaisuutesi kartta; kartta, jonka olet piirtänyt menneisydessä.

III.41 - Und dabei vergiß nicht: Dein gegenwärtiger Moment ist die Vergangenheit deiner Zukunft.

III.41 - Äläkä unohda: Nykyinen hetkesi on tulevaisuutesi menneisyys.

III.42 – Werde ein ausgezeichnete Kartograph und male den Garteneden auf die Erde statt Öde und Wüsten.

III.42 – Tule loistavaksi kartan piirtäjäksi ja maalaa maahan Eedenin puutarha aavikon ja erämaan sijasta.

III.43 – Du lebst auf dem Planeten, dessen Landkarte du selbst entworfen hast.

III.43 – Elät planeetalla, jonka kartan olet luonnostellut itse.

III.44 – Vielleicht entspricht die Erdlandkarte der ursprünglich von den Göttern gedachten Geographie nicht.

III.44 – Ehkä maan kartta ei vastaa alunperin Jumalten ajattelemaa geografiaa.

III.45 – Dein Bewußtsein hat sich auf einen Riesenspiegel projiziert, so kannst du es betrachten: die Welt, in der du lebst, der Planet, auf dem du wohnst, ist auch dein Körper.

III.45 – Tietoisuutesi heijastui valtavalle peilille, joten näin voit tarkkailla sitä: maa, jossa elät, planeetta, jossa asut, on myös kehosi.

III.46 – Gefällt dir das Bild auf der Leinwand nicht,
dann ändere die Projektion, nicht alleine die Leinwand.

III.46 – Eikö kuva valkokankaalla miellytä sinua, sitten
muuta heijastumaa, älä ainoastaan valkokangasta.

III.47 – Du hattest dich als in der Leinwand eingelebt
erlebt. Beim Sonnenaufgang werden die erste Strahlen
alle Projektionen ausblenden.

III.47 – Koit eläväsi valkokankaalla. Auringon
noustessa ensimmäiset säteet katkaisevat kaikki
heijastumat.

III.48 – Wer die Möglichkeit zu fallen nicht in Kauf
nimmt, lernt nicht zu laufen. Oder erinnerst du dich
nicht mehr an deine eigene Kindheit? Dann spiele mit
Kindern, mit kleinen Kindern, die gerade lernen, vom
Baby zum Kind zu werden. Sie werden ganz von Selbst
dafür sorgen, daß du dich erinnerst.

III.48 – Se, joka ei hyväksy kompastumisia, ei opi
myöskään juoksemaan. Vai etkö muista enää omaa
lapsuuttasi? Leiki sitten lasten kanssa, pienten lasten
kanssa, jotka oppivat juuri kasvamaan vauvasta
lapseksi. He auttavat aivan Itsestään sinua
muistamaan.

III.49 – Du weißt nie, ob der Regentropfen, der gerade
dich aus reinem Zufall trifft, aus jener Himmelswolke
entsprungen ist, oder ob eine Träne von
Himmelsengeln dahin gesteuert wurde.

III.49 – Et voi koskaan tietää, onko sadepisara, joka
osui sinuun juuri sattumalta, peräisin taivaan pilvestä
vai ohjattiinko siihen taivaanengelin kyynele.

III.50 – Dasselbe kannst du denken, wenn sich beim
Klettern an einer steilen Wand ein Stein löst und dich
verletzt.

III.50 – Samoin voit ajatella, kun kiipeät jyrkkää
seinämää ylöspäin ja kivi irtoaa vahingoittaen sinua.

III.51 – Gefällt dir der Schmerz auf der Erde nicht so sehr, dann laß den Himmelsengel nicht so viel weinen. Denn ihre Tränen, wenn sie dich zufällig als Regen treffen, tun weh.

III.51 – Eikö kipu maan päällä miellytä sinua kovin, älä anna sitten taivaanenkeliä itkeä niin paljon. Sillä heidän kyynelensä, kun ne sattumalta osuvat kohdallesi sateena, tekevät kipeää.

III.52 – Der größte Schmerz ist die Angst, nicht genug zu haben. Die Tiere, nicht genug zu essen, die Menschen, nicht genug zu leben. Beide: zu sterben.

III.52 – Suurin kipu on pelko, ettei ole tarpeeksi. Eläimillä, etteivät saa riittävästi ruokaa, ihmisillä, etteivät saa elää riittävästi. Molemmilla: kuoleminen.

III.53 - Wenige Menschen kennen wirklich den Hunger. Sie speisen, bevor sie richtig hungrig sind. Dabei erfahren sie das Speisen als Essen und die Lebenszeit als Mahlzeit.

III.53 - Harvat ihmiset tuntevat todella nälän. He syövät ennen kuin ovat todella nälkäisiä. Siten he kokevat syömisen ruokana ja elämisen ruoka-aikana.

III.54 - Die wilden Tiere in freier Natur fressen aus reinem Hunger. Sie fressen noch nicht, bevor der Hunger sie dazu zwingt. Dabei erleben sie das Essen als Speise. Daher scheint Fressen häufig erhabener als Essen zu sein.

III.54 - Villit eläimet vapaassa luonnossa syöpöttelevät puhtaasta näläntunteesta. Ne eivät syöpöttele ennen kuin nälkä pakottaa heidät siihen. Joten he kokevat syömisen ruokana. Siksi syöpöttely vaikuttaa usein olevan ylväämpää kuin syöminen.

III.55 - Manche kümmern sich um ihre Ernährung und versuchen, sich beim Essen zu nähren. Vergiß dabei auch nicht die Freude schon beim Kochen!

III.55 - Toiset huolehtivat ravinnostaan ja yrittävät ravita itsensä syödessään. Älä kuitenkaan unohda iloa jo ruokaa laittaessa!

III.56 – Zu kochen und mit Freude den Gästen alles darzureichen, was man zu kochen hatte, ohne daß etwas für einen übrig bliebe, um den eigenen Hunger zu stillen, still den Hunger doch mit dem dabei entwickelten Mitgefühl, welches eine erhabeneren Nahrung ist.

III.56 – Laittaa ruokaa ja tarjoilla ilolla vieraille kaikki se, mitä oli valmistanut, niin ettei mitään jää jäljelle edes yhdelle tyydyttääkseen oman nälkänsä, vielä nälkäisenä mutta kuitenkin siinä kehittyneen myötätunnon kanssa, mikä on arvokasta ravintoa.

III.57 – Ein hochentwickeltes Mitgefühl gibt dir die Befriedigung, gegessen zu haben, auch wenn du nur beobachtest hast, daß andere essen.

III.57 – Korkealle kehittynyt myötätunto antaa sinulle tyydytyksen, että olisit syönyt, vaikka olisit vain tarkkaillut, kun muut syövät.

III.58 – Beweis: Eine junge Mutter, mit ihrem Baby an der Brust. Die bist du sicher gewesen, in so vielen früheren Leben.

III.58 – Todiste: nuori äiti vauva rinnallaan. Se olet varmasti ollut niin monissa aikaisemmissa elämissä.

III.59 – Fasten wird falsch verstanden als „keine Nahrung zu sich nehmen“. Wer es so versteht, verwechselt *sich nähren* mit *essen*.

III.59 – Paastoaminen ymmärretään väärin ”ilman ravintoa elämiseksi”. Jos ymmärretään näin, sekoitetaan *ravitseminen* ja *syöminen* keskenään.

III.60 – Weniger zu essen und sich mehr zu nähren führt zum eigentlichen Fasten. Hier bist du frei von belastendem Eßverhalten und erfüllst davon, dich zu nähren.

III.60 – Se, että syö vähemmän ja ravitsee itseään enemmän, johtaa aitoon paastoamiseen. Olet silloin vapaa kuormittavista syömistavoista ja täytetty ravitsemisesta.

III.61 – Entdecke die Arten von Nahrungsquellen und du wirst zugleich die Essenz des Fastens entdecken.

III.61 – Löydä ravitsemuksen lähteet ja tulet samalla löytämään paastoamisen sisimmän olemuksen.

III.62 – Ich verrate hier die größte Art: das Gebet.... es nährte und hielt fromme Mönche am Leben, die nichts zu kauen hatten außer dem Namen Gottes.

III.62 – Paljastan parhaimman tavan: rukoileminen... se ravitsi ja piti hengissä hurskaita munkkeja, joilla ei ollut mitään muuta pureskeltavaa kuin Jumalan nimi.

III.63 – Denn sie wiederholten Gottes Namen wie ein Baby den Schnuller kaute.

Du meinst, daher kommt keine Milch. Als Essen sicher nicht. Aber als Nahrung kam Shanti.

III.63 – Sillä he toistivat Jumalan nimeä kuten vauva imi tuttiaan. Ajattelet, siitä ei tule maitoa. Ruokana varmastikaan ei. Mutta ravintona tuli Shanti.

III.64 – Das Geheimnis des Fastens besteht darin, die Ernährung zu vertiefen und zu erweitern, bis das Essen überflüssig wird.

III.64 – Paastoamisen salaisuus piilee siinä, että ravitsemusta syvennetään ja laajennetaan kunnes syömisestä tulee tarpeetonta.

III.65 – Aber du kannst nicht erwarten, plötzlich vollständig auf das Essen verzichten zu können, wenn du nicht darin geübt bist, dich zu nähren.

III.65 – Mutta et voi odottaa pystyväsi luopumaan kerralla kokonaan syömisestä, jos et ole harjoitellut ravitsemaan itseäsi.

III.66 – Höre zunächst nicht auf zu essen. Mache vielmehr aus jedem Moment des Essens einen Gottesdienst.

III.66 – Älä toistaiseksi lopeta syömistä. Tee ennemminkin jokaisesta syömishetkestä Jumalanpalvelus.

III.67 – Erkläre den Akt des Essens zu einem groben äußeren Ausdruck des Aktes des Nährens und zu einem treffenden Ausdruck des Liebesaktes mit Gott.

III.67 – Julista syöminen karkeammaksi ulkoiseksi ravitsemisen ilmaisuksi ja ilmaisuksi rakastelemisesta Jumalan kanssa.

III.68 – Denn wenn du ißt, nimmst du Gott in deinen Körper hinein.

Und Gott empfängt es in Seinen Körper hinein.

III.68 – Sillä kun syöt, otat Jumalan kehoosi.

Ja Jumala ottaa sen kehoonsa.

III.69 – Du erkennst auf einmal den Grund der Existenz des ganzen Kosmos als das Spiel, in dem Gott Sich von sich Selbst getrennt hat, um Sich Selbst zu lieben.

III.69 – Tunnistat yht’äkkiä koko kosmoksen olemassaolon syyn leikiksi, jossa Jumala irrottautui Itsestään, jotta hän voisi rakastaa Itseään.

III.70 – Dein Akt des Essen ist ein Liebesakt von Gott mit Gott geworden.

III.70 – Syömisesi on tullut Jumalan rakasteluksi Jumalan kanssa.

III.71 – Gehe darüber hinaus und konzentriere dich auf die dabei entfaltete Sexuelleliebeskraft.

III.71 – Mene vielä siitä eteenpäin ja keskity ohessa ilmentyvään seksuaaliseen rakkausvoimaan.

III.72 – Und nimm diese Kraft in dich auf. Dann nährst du dich. Aus der höchsten Nahrungsquelle nämlich.

III.72 – Ja ota tämä voima itseesi. Siten ravitset itsesi. Korkeimmasta ravinnon lähteestä nimittäin.

III.73 – Gehe darüber hinaus und erlebe jede Handlung in Gedanken, Worten und Gesten auf dieser Erde wie einen Liebesakt von Gott mit Gott, indem du Ihn durch dich handeln und die Handlung auf Sich Selbst wirken läßt.

III.73 – Mene siitä vielä eteenpäin ja koe jokainen toiminta ajatuksin, sanoin ja elein tämän maan päällä Jumalan rakasteluksi Jumalan kanssa, siten että annat Hänen toimia kauttasi ja annat tämän toiminnan vaikuttaa Itsestään.

III.74 – Dann nährst du dich ständig, ohne je ans Futtern zu denken.

III.74 – Silloin ravitset itseäsi jatkuvasti ilman että edes ajattelet syömistä.

III.75 – Verrat es keinem, wenn sie dich nicht essen sehen, warum du so lebendig und kraftvoll bist. Denn die Menschen verstehen nicht den Liebesakt von Gott, der immer mit Gott Selbst ist.

III.75 – Älä kerro kenellekään, kun he eivät näe sinun syövän, miten olet niin elinvoimainen ja virkeä. Sillä ihmiset eivät ymmärrä Jumalan rakastelua, joka tapahtuu aina Jumalan Itsensä kanssa.

III.76 – Wir essen nicht immer aus Hunger, sondern aus dem emotionalen Bedürfnis zu schmecken. So wie ein Baby den Schnuller nimmt, obwohl es sehr wohl weiß, daß es dabei keine Milch kriegt.

Akzeptiere das. Das gehört zum Leben. Oder ist der Schnuller nicht eine der allerbesten Erfindungen der Menschen? Frag deine Mama, sie erinnert sich gewiß.

III.76 – Emme syö aina nälästä vaan emotionaalisesta tarpeesta saada maistaa. Kuin lapsi tuttia imiessä, vaikka hän kai tietää hyvin, ettei saa siten maitoa.

Hyväksy se. Se kuuluu elämään. Vai eikö tutti olekaan maailman paras ihmisen tekemä keksintö? Kysy äidiltäsi, hän varmasti muistaa, hän tietää.

III.77 – So warte nicht auf den Hunger nach Gott um zu beten. Bete aus dem emotionalen Bedürfnis, das Krankheit oder Unglück für dich konfiguriert hat.

III.77 – Joten älä odota nälkää rukoillaksesi Jumalaa. Rukoile emotionaalisesta tarpeesta, joka on muodostanut sinulle sairauden tai onnettomuuden.

III.78 – Nur Mönche (oder diejenigen, die einmal Mönch gewesen sind) kommen auf die Idee, zu Gott zu beten einzig um des Göttlichen willen.

III.78 – Vain munkit (tai sellaisina olleet) saavat ajatuksen, rukoilla Jumalaa ainoastaan Jumalallisuuden tähden.

III.79 – Normale Menschen kommen, motiviert von der Krankheit, erst dann auf die Idee zu beten, wenn das Schicksal so bitter ist, daß es unerträglich schmerzlich wird.

III.79 – Tavalliset ihmiset saavat päähänsä rukoilla vasta kun sairaus motivoi heitä, jos kohtalo on niin julma, että se tulee kestävämmän kivuliaaksi.

III.80 – So akzeptiere die Krankheiten als Anlaß, damit zu beginnen, das Göttliche als Speise zu suchen.

III.80 – Joten hyväksy sairaudet syynä alkaa etsiä Jumalallisuutta ruoaksi.

III.81 – Dies bringt dich mehr und mehr dahin, dich aus dem Göttlichen zu ernähren.

III.81 – Tämä saa sinut enemmän ja enemmän ravitsemaan itsesi Jumalallisuudesta.

III.82 – Und du wirst nicht so sehr aus emotionalen Bedürfnissen heraus essen, nurmehr weil es den Hunger gibt.

III.82 – Ja et tule syömään niin paljon emotionaalisten tarpeiden takia vaan enemmän vain siksi että olet nälkäinen.

III.83 – Dies wandelt dich vom normalen zum erhabenen Menschen.

III.83 – Tämä muuttaa sinut tavallisesta ihmisestä ylvääksi ihmiseksi.

III.84 – Dies inspiriert dich, Mönch zu werden, in einem nächsten Leben vielleicht.

III.84 – Tämä inspiroi sinua tulemaan munkiksi, ehkä seuraavassa elämässä.

III.85 – Und in diesem nächsten Leben bist du aber nicht im Kloster gelandet, sondern in der Klausur einer Universität, in einer akademischen Laufbahn. Was machst du nun da?

Nun bete nicht im Rahmen einer Religion wie damals, sondern im Rahmen einer Wissenschaft, in der du gerade tätig bist.

III.85 – Ja tässä seuraavassa elämässä et päädykään luostariin vaan yliopiston akateemiseen opintajonoon. Mitä oikein teet siellä?

Älä rukoile sitten uskonnon puitteissa kuten aiemmin vaan tieteen puitteissa, jonka parissa toimit nyt.

III.86 – Ist es die Physik? Dann bete auf Mathematisch, nicht auf Deutsch. Dein Vaterunser wirst du entdecken, wenn du die Maxwellgleichungen im tensorialen Ausdruck schreibst.

III.86 – Onko se fysiikka? Rukoile sitten matematiikaksi, älä saksaksi. Isä meidän rukouksesi löydät, kun kirjoitat Maxwellin yhtälöitä tensoriaaliseen muotoon.

III.87 – Laß aber niemanden merken, daß du ein Mönch bist, unter den Naturwissenschaftlern, die dich als Kollegen umgeben.

III.87 – Älä anna kuitenkaan kenenkään huomata, että olet munkki luonnontieteilijöiden joukossa, jotka ympäröivät sinua työtovereina.

III.88 – Denn ahnten sie etwas von deinen mystischen Anschauungen, so interpretierten sie sie als nebulöse esoterische Gespinnste. Und in getreuer Ausübung der Inquisition ihrer Naturwissenschaft verurteilten sie dich zum Scheiterhaufen, ganz so wie es damals im Namen der Religion geschah.

III.88 – Sillä jos he aavistaisivat mystiset näkemyksesi, he tulkitsisivat ne hämäräperäisiksi esoteerisiksi kummituksiksi. Ja arvostelisivat sinut polttoroviolla, heidän uskollisessa inkvisitiomaisessa luonnontieteiden harjoittamisessaan, aivan kuten aikoinaan uskonnon nimissä tapahtui.

III.89 – Sie versuchen, ihr Wissen vor der Erkenntnis zu schützen, die du daruntermischen könntest.

III.89 – He yrittävät suojella tiedettään niitä havaintoja vastaan, jotka voisit sekoittaa mukaan.

III.90 – Arbeite aber treu weiter an der Entwicklung der Erkenntnisschaft. Es ist dein Schicksal, es ist dein Weg, es ist die Fortsetzung deines Mönchseins seit vielen Leben bis heute.

III.90 – Mutta työskentele edelleen uskollisesti oivallustieteen kehittämisessä. Se on kohtalosi, se on tiesi, se on munkkeutesi jatkumo, monien elämien kautta tähän päivään.

III.91 – Suche nicht, was nicht zu finden ist. Suche die Göttliche Liebe, die mit Sicherheit zu finden ist, denn sie liegt schon in dir. Hast du sie erst einmal stabil kontaktiert, ergibt sich die Erleuchtung von Selbst.

III.91 – Älä etsi, mitä ei ole löydettävissä. Etsi Jumalallista rakkautta, joka on varmuudella löydettävissä, sillä se on jo sinussa. Kun olet vakaasti saanut siihen yhteyden ensimmäistä kertaa, seuraa valaistuminen Itsestään.

III.92 – Es gibt Menschen, die erst anfangen, Erleuchtungserfahrung zu machen.

Manche glauben dabei, erleuchtet worden zu sein.
Andere glauben daran, erleuchtet zu sein.

III.92 – On olemassa ihmisiä, jotka vasta alkavat saada valaistumiskokemuksia. Jotkut uskovat, että ovat tulleet valaistuneiksi. Toiset uskovat, että ovat valaistuneet.

III.93 – Manchmal ist es so, daß sie entdeckt haben, daß das Leben auf der Erde nicht die Letztrealität ist, sondern die Erstetäuschung.

III.93 – Usein on niin, että he ovat ymmärtäneet, että elämä maan päällä ei ole viimeinen totuus vaan ensimmäinen harhaluulo.

III.94 – Sie haben die Täuschung entdeckt, aber die erste. Von der Zweiten wissen sie nicht einmal

Bescheid. Von dem nächsten wäre es noch nicht möglich zu reden...

III.94 – He ovat löytäneet harhaluulon, mutta ensimmäisen. Toisesta he eivät tiedä mitään. Seuraavasta ei olisi vielä edes mahdollista puhua.

III.95 – Beschäftige dich nicht mit der Täuschung, denn sie sind unzählig viele. Und da sie viele sind, werden sie dich überwältigen; am Ende werden die Täuschungen dich enttäuschen, über deine Erleuchtung nämlich.

III.95 – Älä puuhastele harhaluulojen parissa, sillä niitä on lukemattoman paljon. Ja koska niitä on paljon, ne nujertavat sinut; lopussa, harhaluulot tuottavat sinulle pettymyksen, valaistumisestasi nimittäin.

III.96 – Beschäftige dich mit der Realität, die Du-Selbst bist.

III.96 – Puuhastele realiteetin parissa, joka olet Sinä-Itse.

III.97 – Im Gegenteil, manche beginnen, ihre Erleuchtung zur Schau zu stellen. Sie fangen an, Satsangs anzubieten. Eigene spielen mit den Menschen weiter. Andere zeigen den Menschen, daß das Leben ein Spiel ist. Nur wenige helfen Menschen, aus dem Spiel auszusteigen und ins Licht zu gehen.

III.97 – Päinvastoin, monet alkavat tuoda valaistumistaan näytille. Ja alkavat tarjota satsangeja. Jotkut jatkavat näyttelemistään ihmisten kanssa. Toiset näyttävät ihmisille, että elämä on näytelmää. Vain harvat auttavat ihmisiä nousemaan näytelmästä ja menemään valoa kohti.

III.98 – Denn es gibt heute moderne Erleuchtete mit wenig Erleuchtung im Bewußtsein und viel Beleuchtung im Mind.

III.98 – Sillä nykyisin on paljon moderneja valaistuneita, joilla on vähän valjentuneisuutta tietoisuudessaan ja paljon valaistusta mielessä.

III.99 – Verwechsle nicht Erleuchtung mit Beleuchtung.

III.99 – Älä sekoita valaistumista valaistukseen.

III.100 – Stell dir vor, du lebst in Lappland, weit jenseits des Polarkreises. Und du bekommst ein Baby, gerade am Winteranfang. Führe nun das Gedankenexperiment weiter: Stell dir vor, ihr befändet euch nicht auf der Erde, sondern in einem lapplandähnlichen Gebiet eines Planeten, auf dem der Tag 5 Erdentage dauert und der Winter 5 Erdenjahre währt.

III.100 – Kuvittele, että eläisit lapissa, kaukana napapiirin tuolla puolen. Ja saat vauvan, juuri talven alkaessa. Vie vielä tätä ajatusleikkiä eteenpäin: Kuvittele, että ette olisi maan päällä vaan erään planeetan lappimaisella alueella, jossa päivä kestäisi 5 maan päällistä päivää ja talvi 5 maan päällistä vuotta.

III.101 – Nun fragst dich dein kleiner Sohn, *Papa, Papa, was ist die Sonne?*

III.101 – Ja nyt pieni poikasi kysyy sinulta, *isä, isä, mikä on aurinko?*

III.102 – Was machst du in diesem Fall? Am besten wäre, zu warten, bis die Frage sich von Selbst beantwortet. Aber 5 Jahre Warten ist für ein kleines Kind zu lange, und es läßt dich nicht entrinnen aus seiner brennenden Frage.

III.102 – Mitä teet tässä tapauksessa? Mieluiten odottaisit kunnes vastaus tulee itsestään. Mutta 5 vuotta on pitkä aika odottaa pienelle lapselle ja se ei salli sinun paeta tätä häntä polttavaa kysymystä.

III.103 – Vielleicht drückst du auf den Lichtschalter, und wenn die Glühbirne dann plötzlich leuchtend brennt, sagst du: *So wie eine brennende Glühbirne, aber viel, viel größer...*

III.103 – Painat ehkä valonkatkaisijaa ja kun yht'äkkiä hehkulamppu palaa loistavana, sanot: *Aivan kuin palava hehkulamppu, mutta paljon paljon suurempi...*

III.104 – Zunächst ist das Kind zufrieden, wenigstens eine Antwort auf seine Frage bekommen zu haben. Aber schon kommt es mit der nächsten zu dir: *Und wer drückt auf den Lichtschalter?*

III.104 – Ensin lapsi on tyytyväinen, saadessaan ainakin vastauksen kysymykseensä. Mutta nyt hän tulee luoksesi jo seuraavan kanssa: *Ja kuka painaa valonkatkaisijaa?*

III.105 – Und du siehst schon vor dir die Lawine von unmöglichen Fragen, die dich überrollen würde, wenn du dir weiter erlaubtest, die naiven Vorstellungen deines Kindes mit deinen sinnbildlichen Antworten zu füttern, die es wörtlich nimmt.

Du möchtest diese große Fragerei mit einem Mal zu einem Ende bringen. Du holst deinen Diaprojektor und projizierst im dunklenfreien Raum die Fotos vom letzten Sommer auf die Leinwand...

...Nun ist dein Kind still und zufrieden. Die Bilder sind überzeugend, nun weiß es, was die Sonne ist.

Das alles hat so lange gedauert, daß, noch bevor die Vorstellung endet, die Sonne sich meldet, das Ende des Winters verkündet und für das Kind den ersten Sonnenaufgang gestaltet.

III.105 – Ja nyt jo näet edessäsi mahdottomien kysymysten lumivyöryn, joka vyöryäisi päällesi, jos vain sallisit itsesi ruokkia hänen naiiveja kuvitelmiaan sinun vertauskuvallisilla vastauksillasi, jotka hän ottaa sanallisesti.

Haluaisit saada tämän loputtoman kyselemisen kerralla päätökseen. Haet diaprojektorisi ja heijastat pimeässä huoneessa valkokankaalle viime kesänä otetut valokuvat...

...ja sitten lapsi pysyy vaiti ja tyytyväisenä. Kuvat ovat vakuuttavia, nyt hän tietää, mikä aurinko on.

Kaikki tämä kesti niin kauan, että ennen kuin esitys loppui, aurinko ilmoitti talven loppumisesta ja muodosti lapselle ensimmäisen auringonnousun.

III.106 – Die Sonnenstrahlen treffen dann auf die Leinwand und die Diabilder verschwinden in diesem hohen Glanz.

Das Kind dreht sich erschüttert um, schaut jetzt direkt in die Sonne und wird geblendet!

III.106 – Auringonsäteet osuvat valkokankaaseen ja diakuvat katoavat tästä kirkkaasta loisteesta.

Ja lapsi kääntyy järkyttyneenä ja katsoo suoraan aurinkoon ja sokaistuu!

III.107 – Das Kind weint:.... *Papa, du hast mich angelogen...!,
das übertrifft alles, was du mich hast glauben lassen...*

III.107 – Lapsi itkee: ...isä, valehtelit minulle...!
kaikki tämä ylittää sen, mitä sait minut uskomaan...

III.108 – ...und die Wärme..., *die hattest du nicht erwähnt, du hast nur vom Licht gesprochen.*

III.108 – ...ja lämpö..., *sitä et maininnut, puhuit vain valosta.*

– IV –

IV.1 – Du hast viel zu sagen und schweigst. Andere haben wenig zu sagen und sagen alles.

IV.1 – Sinulla on paljon sanottavaa ja vaikenet. Toisilla on vähän sanottavaa ja sanovat kaiken.

IV.2 – Du wartest, bis jemand fragt, sei es in Worten, in Gedanken, in Gefühlen. Und wenn keiner die Frage trifft, veranlaßt du sie, aber nur dann, wenn, was es zu sagen gibt, schon gehört werden soll.

IV.2 – Odotat kunnes joku kysyy, oli se sitten sanoin, ajatuksin tai tuntein. Ja kun kukaan ei kysy, katsot aiheelliseksi puhua vain silloin, kun on sellaista sanottavaa, että se pitää tulla kuulluksi.

IV.3 – Eine Antwort ohne eine Frage zu geben ist wie ein Geschenk, das du selbst auspackst im Moment des Darreichens: Damit nimmst du dem Empfänger die ritualistische Spannung, das Band zu lösen, das Geschenkpapier zu zerreißen, das Paket zu öffnen und die Überraschung, die doch zum Wesen eines formalen Geschenkes beitragen.

IV.3 – Vastaus ilman kysymyksen esittämistä on kuin lahja, jonka avaat itse lahjan ojentamisen hetkellä: Näin viet sen saajalta rituaalisen jännityksen, narun avaamisesta, lahjapaperin repimisestä, paketin avaamisesta ja yllättymisestä, mitkä toki myötävaikuttavat muodollisen lahjan olemukseen.

IV.4 – Erwarte nichts vom Leben, denn es hat nichts anzubieten, nur sein ersehntes Ende.

IV.4 – Älä odota mitään elämältä, koska sillä ei ole mitään tarjottavaa, vain sen kaivattu loppu.

IV.5 – Es ist wie ein wunderschön bunt verpacktes Geschenk, das aber nur aus der Verpackung besteht: drinnen ist es leer.

IV.5 – Se on kuin upean värikkäästi pakattu lahja, mutta joka koostuu vain pakkauksesta, sisältä se on tyhjä.

IV.6 – Bekämpfe nicht den Tod. Verweigere dich nicht dem Ende des Lebens.

IV.6 – Älä taistele kuolemaa vastaan. Älä kieltäydy elämän lopusta.

IV.7 – Denn es ist dein großer sehnlicher Wunsch. Du weißt es vielleicht noch nicht oder es interessiert dich vielleicht noch nicht, es zu wissen.

IV.7 – Sillä se on suurin kaipaamasi toive. Et ehkä tiedä sitä vielä tai sinua ei kiinnosta ehkä vielä tietää sitä.

IV.8 – Hast du erst einmal das Leben hinter dir gelassen, erkennst du es, wie du einen Alptraum im Augenblick des Erwachens als Traum erkennst.

IV.8 – Tunnistat sen, kun kerran olet jättänyt elämän taaksesi, samoin kuten tunnistat painajaisunen uneksi juuri heräämisen hetkellä.

IV.9 – Menschen tun alles Mögliche, um im Traum zu bleiben und sie stellen alles nur Erdenkliche an, um im Alptraum zu verweilen.

IV.9 – Ihmiset tekevät kaiken mahdollisen pysyäksseen unessa ja järjestävät kaikkea mahdollista välttyäksseen painajaisunilta.

IV.10 – Sie suchen dich auf, vielleicht zur Heilung einer tödlichen Krebserkrankung, mit der Erwartung, länger im Traum zu bleiben. Du kommst aber, um das Erwachen zu erleichtern.

IV.10 – He etsivät sinua ehkä parantuakseen tappavasta syövästä odottaen että voivat pysyä edelleen unessa. Mutta sinä tulet helpottaaksesi tätä heräämistä.

IV.11 – Besonders dein Leben wird schwerer als das von allen anderen. Denn sie werden dich nicht verstehen.

IV.11 – Erityisesti sinun elämäsi tulee olemaan muiden elämää vaikeampi. Sillä he eivät tule ymmärtämään sinua.

IV.12 – Und wenn sie glauben, dich verstanden zu haben, haben sie alles falsch interpretiert, eben so wie es ihnen möglich ist.

IV.12 – Ja kun he uskovat ymmärtäneensä sinua, he ovat tulkinneet sinua väärin, juuri kuten se on heille mahdollista.

IV.13 – So werden sie dir das Leben schwer machen und zugleich um deine Hilfe bitten.

IV.13 – Niinpä he tekevät elämäsi vaikeaksi ja samalla pyytävät apuasi.

IV.14 – Welcher Traum ist schwerer als der Traum desjenigen, der im Alptraum weiß, daß er träumt und daß es sich um einen Traum handelt, aus welchem er noch nicht aussteigen darf?

IV.14 – Mikä uni onkaan raskaampi kuin se, jossa painajaisunessa uneksii tietäen, että se käsittelee unta, josta ei saa vielä nousta pois.

IV.15 – So wird dir das Leben unendlich traurig werden. Und du wirst als deine einzige Zuflucht den Augenblick entdecken.

IV.15 – Ja niinpä elämästäsi tulee loputtoman surullinen. Ja ainoan turvapaikan tulet löytämään tästä hetkestä.

IV.16 – Konzentration auf den gegenwärtigen Moment, auf den Augenblick, der dich im Traum gerade beschäftigt, wird deine einzige Erleichterung im Verweilen auf der Erde sein.

IV.16 – Keskittyminen tähän hetkeen, joka oli unessasikin, tulee olemaan ainoa helpotuksesi oleskelussasi maan päällä.

IV.17 – Hab immer präsent, du übst den Heilungsdienst nicht direkt für die Menschen aus, sondern für das Göttliche in ihnen.

IV.17 – Ole aina läsnä, et harjoita parantamistyötä suoraan ihmisille vaan Jumalallisuudelle heissä.

IV.18 – Etwas für die Menschen zu tun, ist menschlich. Etwas für das Göttliche zu tun, ist Göttlich.

IV.18 – Tehdä jotain ihmisille on ihmismäistä. Tehdä jotain Jumalalle on Jumalallista.

IV.19 – Das Göttliche ist eine Metapher des Erhabensten, ein Sinnbild, das uns hilft, uns aus dieser Folge von Erleben und Sterben zu erheben.

IV.19 – Jumalallisuus on ylväiden kielikuva, vertauskuva, joka auttaa meitä nousemaan ylöspäin tästä maanpäällisen elämän ja kuoleman järjestyksestä.

IV.20 – Menschen nehmen und vergessen, daß sie genommen haben. Sie denken sofort daran, noch mehr von dir zu nehmen.

IV.20 – Ihmiset ottavat ja unohtavat, että ovat ottaneet. He ajattelevat viipymättä ottavansa sinulta vielä lisää.

IV.21 – Das Göttliche gibt und vergißt nicht, daß du vergessen und wieder bitten wirst, deswegen gibt es dir jedes Mal wie zum ersten Mal.

IV.21 – Jumallisuus antaa eikä unohda, että tulet unohtamaan ja pyytämään uudelleen, siksi se antaa joka kerta kuin ensimmäistä kertaa.

IV.22 – Menschen wissen nicht zu geben. Sie wissen nur zu kaufen. Wenn sie denken, daß sie geben, täuschen sie sich, denn sie kaufen mit Vorkasse. Sie leisten nur eine Vorauszahlung – und nennen sie in diesem Moment „geben“.

IV.22 – Ihmiset eivät osaa antaa. He osaavat vain ostaa. Kun he ajattelevat, että he antavat, he häämäävät itseään, sillä he ostavat etukäteismaksulla. He suorittavat vain etukäteismaksun - ja nimittävät, sitä sillä hetkellä ”antamiseksi”.

IV.23 – Dir wird finanzielle Hilfe angeboten werden, im inspirierten Moment der Begegnung mit der Göttlichenliebe, die du ermöglichst.

IV.23 – Sinulle tullaan tarjoamaan taloudellista apua, Jumalallisen rakkauden kohtaamisesta inspiroituneina hetkinä.

IV.24 – Denn sie sehen dein anstrengendes, schwieriges Leben und sind überzeugt von der Hilfe, die du leistest.

IV.24 – Sillä he näkevät rasittavan, vaikean elämäsi ja ovat vakuuttuneita siitä avusta, jonka tuot.

IV.25 – Und du wirst sicherlich „Danke, gerne!“ sagen, denn du bist am Ende.

IV.25 – Ja tulet varmasti sanomaan ”Kiitos, mielelläni!”, koska olet aivan lopussa.

IV.26 – Aber es bleibt bei dem Angebot, die Hilfe selber werden sie für sich behalten.

IV.26 – Mutta se jää tarjoukseksi, itse avun he tulevat pitämään itsellään.

IV.27 – Es war ein menschlicher Trick, um deine Aufmerksamkeit und Zeit zu gewinnen und ein „Danke“ zu hören.

IV.27 – Se oli ihmismäinen temppu saada sinun huomiosi ja aikasi ja kuulla ”kiitos”.

IV.28 – Durch deine Danksagung fühlen sie sich als Wohltäter. Nur um dieses Gefühl zu haben, haben sie dir etwas angeboten. Sie haben dir nämlich das Angebot angeboten; die Hilfe haben sie behalten.

IV.28 – Kiitoksen ilmaisullasi he tuntevat itsensä hyväntekijöiksi. Vain saadakseen tämän tunteen, he ovat tarjonneet sinulle jotakin. He ovat nimittäin tarjonneet sinulle tarjouksen; avun he ovat pitäneet itsellään.

IV.29 – Sei bereit, ausgenutzt zu werden. Wie ein altes Tuch, an dem man den Schmutz seiner Hände abwischt und es dann in den Mülleimer wirft.

IV.29 – Ole valmis tulemaan hyväksikäytetyksi. Kuin vanha rätti, johon pyyhitään liat käsistä ja sitten heitetään roskikseen.

IV.30 – Du hast deinen Gottesdienst geleistet, wir brauchen dich nicht mehr. Du kannst gehen. Und vergiß nicht, deinen Gott mitzunehmen.

IV.30 – Olet suorittanut Jumalanpalveluksesi, emme enää tarvitse sinua. Voit mennä. Äläkä unohda ottaa Jumalaasi mukaan.

IV.31 – Du wirst lernen, warum Menschen krank werden. Und wirst erkennen, daß diejenigen keine Heilung brauchen, die sie nicht möchten.

IV.31 – Tulet oppimaan, miksi ihmiset sairastuvat. Ja tulet tunnistamaan, että ne eivät tarvitse parantumista, ketkä eivät sitä halua.

IV.32 – Natürlich brauchen sie Heilung, doch die ist in diesem Fall die Krankheit selbst, als ihr Bestandteil.

IV.32 – He toki tarvitsevat parantumista, joka tässä tapauksessa on juuri sairaus itse, osana parantumista.

IV.33 – Sie verwechseln nur das Heilen mit dem Kurieren. So suchen sie dich auf mit der Bitte um „Heilung“ und dem Gedanken an „Kurieren“. Du bietest aber die Erfahrung der Heilung an. Dann bist du falsch am Platz.

IV.33 – He vain sekoittavat parantamisen paranteluun. Ja etsivät sitä sinulta pyytäen ”parantamista” ja ajatellen ”parantelua”. Mutta sinä tarjoatkin parantumisen kokemuksen. Silloin olet väärässä paikassa.

IV.34 – Erkenne im Voraus, ob du schon am richtigen Platz für die Erfahrung der Heilung bist oder an einem Ort, an dem man immer noch mit Kurieren herumspielen will.

IV.34 – Tunnista etukäteen, oletko jo oikeassa paikassa parantumisen kokemiselle vai paikassa, jossa halutaan edelleen vaan leikitellä parantelun kanssa.

IV.35 – Du bist der Diener der Menschen. Laß nicht Menschen dir dienen, es sei denn, sie helfen dir damit, Menschen zu dienen.

IV.35 – Olet ihmisten palvelija. Älä anna ihmisten palvella sinua, paitsi jos he auttavat sinua palvelemaan ihmisiä.

IV.36 – Sprich mit kurzen Sätzen, so klar wie möglich. Insofern, daß die Idee, die du vermitteln möchtest, in wenigen Sätzen abgeschlossen ist.

IV.36 – Puhu lyhyin lausein niin selvästi kuin mahdollista. Mikäli idea, jonka haluaisit välittää, voidaan tuoda päätökseen muutamilla lauseilla.

IV.37 – Dann wird die Wahrscheinlichkeit, daß deine Dolmetscherin einen Fehler macht, geringer und die, daß diejenigen, die deine Sprache verstehen, dich richtig verstanden haben, größer.

IV.37– Silloin todennäköisyys, että tulkkisi tekee virheen, tulee pienemmäksi, ja että ne ketkä ymmärtävät kieltäsi, ymmärtävät sinua oikein, tulee suuremmaksi.

IV.38 – Denn Menschen sind sehr mit ihren eigenen chaotischen Gedanken beschäftigt. Sie können sich beim besten Willen nicht auf das konzentrieren, was sie hören.

Mehr als drei Sätze können sie nicht im Kopf behalten.

IV.38 – Sillä ihmiset puuhailevat paljon omien kaoottisten ajatuksiensa parissa. He eivät parhaimmalla tahdollaankaan pysty keskittymään siihen, mitä kuulevat.

He eivät voi pitää enempää kuin kolme lausetta päässään.

IV.39 – Und wenn sie sie doch behalten haben, haben sie sie zugleich verändert. Das Schlimmste daran ist: ohne dies zu merken.

IV.39 – Ja jos he kuitenkin ovat pitäneet, niin he ovat heti kohta muuttaneet ne. Pahinta siinä on: sitä huomaamatta.

IV.40 – Dann sagen sie später, du habest etwas gesagt, was du eigentlich gar nicht gesagt hast.

IV.40 – Sitten he sanovat myöhemmin, että olet sanonut jotain, mitä et oikeastaan ole ollenkaan sanonut.

IV.41 – Du sprichst aber mit bewußt gewählten Worten. Sie merken es nicht, daß es nicht „egal“ ist, auch nur eins davon gegen ein „Äquivalentes“ auszutauschen.

IV.41 – Mutta puhut tietoisesti valituin sanoin. He eivät huomaa, ettei ole samantekevää, vaihtaa vaikka vain yksikin niistä vastaavaan.

IV.42 – Menschen hören nicht richtig. Physiologisch funktioniert das Hörvermögen selten so wie es sollte.

IV.42 – Ihmiset eivät kuule oikein. Fysiologisesti kuulokyky toimii harvoin niin kuin sen pitäisi.

IV.43 – Menschen hören nicht richtig. Mental nehmen sie nicht wahr, was sie akustisch gehört haben.

IV.43 – Ihmiset eivät kuule oikein. Mentaalisesti he eivät havaitse, mitä ovat akustisesti kuulleet.

IV.44 – Menschen hören nicht richtig. Gedanklich beschäftigen sie nicht mit dem, was sie mental angenommen haben, sondern mit dem Chaos der verstopften Schublade, die ihr Mind ist.

IV.44 – Ihmiset eivät kuule oikein. Heidän ajatuksensa eivät työskentele sen parissa, mitä he ovat mentaalisesti olettaneet vaan sen tukkeutuneen laatikon kaaoksen kanssa, joka on heidän mielensä.

IV.45 – Menschen hören nicht richtig. Gedanklich interpretieren sie, was sie mental angenommen haben, nach ihrer eigenen Vorstellung und Erfahrung. Und

das kann etwas ganz anderes sein als die Anschauung, die du übermitteln willst.

IV.45 – Ihmiset eivät kuule oikein. Ajatuksissaan he tulkitsevat, mitä he ovat mentaalisesti olettaneet, heidän omien kuvitelmiensa ja kokemuksiensa perusteella. Ja se voi olla jotain hyvin erilaista kuin se maailmankatsomus, jonka haluat välittää.

IV.46 – Und sie merken nicht, daß deine Anschauung qualitativ vollkommen anders ist als die, die sie selbst haben. Insofern, daß sie nicht einmal einordnen können, wovon du redest.

IV.46 – Eivätkä he huomaa, että sinun maailmankatsomuksesi on laadullisesti aivan toisenlainen kuin heidän. Niin etteivät he edes pysty käsittämään, mistä puhut.

IV.47 – Die Menschen kommen zu spät darauf zu merken, daß du anders bist, daß deine Motivation nicht menschlich, sondern göttlich ist.

IV.47 – Ihmiset tulevat huomaamaan liian myöhään, että olet erilainen, ettei motivaatiosi ole inhimillinen vaan Jumalallinen.

IV.48 – Bis dahin haben sie über dich geurteilt, dich beurteilt und verurteilt – nach den eigenen Gesetzen eines chaotischen verstopften Minds.

IV.48 – Tähän mennessä he ovat arvostelleet sinua, muodostaneet mielipiteensä sinusta ja tuominneet sinut – oman kaoottisen tukkeutuneen mielensä lakien perusteella.

IV.49 – Ist ein Urteil erst einmal getroffen, ist sehr schwierig, es zu ändern. Dies würde dem Wesen eines Urteils widersprechen.

IV.49 – Kun mielipide on kerran muodostettu, sitä on vaikea muuttaa. Tämä olisi ristiriidassa mielipiteen olemuksen kanssa.

IV.50 – Daher sei im Umgang mit den Menschen vorsichtig mit Worten.

IV.50 – Siksi kanssakäymisissä ihmisten kanssa ole varovainen sanojen kanssa.

IV.51- So wie es nicht die Energie ist, die heilt, ist es nicht die Rede, die eine einleuchtende Erfahrung vermittelt. Es ist in beiden Fällen das Bewußtsein dessen, der heilt, dessen, der redet.

IV.51 – Kuten se ei ole energia, joka parantaa, se ei myöskään ole puhe, joka välittää ymmärrettävän kokemuksen. Kummassakin tapauksessa se on parantajan, puhujan tietoisuus, joka parantaa.

IV.52 – Nur, nicht alle steigen in dein Bewußtseinsfeld während du sprichst, während deines Heilungsdienstes. Manche ziehen es vor, im inneren Gerede ihres geliebten chaotischen Minds zu verharren.

IV.52 – Kaikki eivät vain nouse tietoisuuden kenttääsi puheesi tai parantumisistuntosi aikana. Monille on mieluisampaa, pysyä kaoottisen rakkaan mielensä sisäisessä puheessa.

IV.53 – Und sie verpassen die Heilungserfahrung. Enttäuscht, werden sie schlecht von dir sprechen. Sie merken nicht, daß sie wenig intelligent sind, im Vergleich zu denjenigen, die unter denselben Umständen die Erfahrung nicht verpaßt haben.

IV.53 – Ja heiltä menee parantumiskokemus ohitse. Pettyneinä he puhuvat pahaa sinusta. He eivät huomaa, että ovat vähemmän älykkäitä verrattuna niihin, jotka eivät samoissa olosuhteissa päästäneet käsistään kokemusta.

IV.54 – Moderne Menschen sind von Computern fasziniert. Und sie gehen mit einander um wie mit den geliebten Geräten.

IV.54 – Tietokoneet kiehtovat moderneja ihmisiä. Ja he ovat kanssakäymisissä toistensa kanssa kuin rakkaiden laitteidensa kanssa.

IV.55 – Sie sagen „Guten Tag“ weil die DIN-Norm 10008 dies im besten Fall verordnet.

Wenn ich auf ein solches Protokoll mit einem stillen sanften Anlächeln antworte, denken sie, ich sei unerzogen.

IV.55 – Te sanotte “hyvää päivää”, koska DIN-standardi 10008 parhaassa tapauksessa näin määrää. Kun vastaan sellaiselle protokollalle hiljaisella vienolla hymyllä, ajattelette, olen huonokäyttöksinen.

IV.56 – Es war aber meine beste Art, Guten Tag in meiner Sprache des Herzen zu sagen.

IV.56 – Mutta se oli paras tapani sanoa hyvää päivää sydämen kielelläni.

IV.57 – In der Erziehung hat es den Pädagogen zu erwähnen gefehlt, daß wir keine Roboter sind. Wie kann dies aber vermittelt werden, wenn die Lehrer sich selber wie Roboter verhalten?

IV.57 – Kasvatuksessa pedagogeilta on unohtunut mainita, ettemme ole robotteja. Mutta miten tämä voidaan välittää, kun opettajat käyttäytyvät itse kuin robotit?

IV.58 – Daher verstehen manche Menschen Metaphern nicht. Laß sie gehen. Bleibe bei denjenigen, die bereit sind, in dein Bewußtseinsfeld einzusteigen.

IV.58 – Siksi monet ihmiset eivät ymmärrä kielikuvia. Anna heidän mennä. Pysy niiden luona, jotka ovat valmiita nousemaan tietoisuuden kenttääsi.

IV.59 – Trage nicht den Menschen vor, wenn es keine Zuhörer gibt, auch wenn der Hörsaal voll ist.

IV.59 – Älä luennoi ihmisille, jos ei ole kuulijoita, vaikka luentosali olisikin täynnä.

IV.60 – Und wenn es Zuhörer gibt, dann nehme sie zuerst im Bewußtsein, im Denken und im Herzen wahr. Es kann dabei sein, du entscheidest das Thema deines angekündigten Vortrags spontan zu ändern. Laß es geschehen.

IV.60 – Ja jos on kuulijoita, aisti heidät ensin tietoisuudessa, ajatuksissa ja sydämessä. Voi olla, että päättät spontaanisti vaihtaa ilmoitetun puheesi aiheita. Anna sen tapahtua.

IV.61 – Die anderen Hörsaalbesucher werden dich wahrscheinlich beschimpfen, sie seien gekommen, „um etwas anderes zu hören“.

Dasselbe aber hätten sie am Ende auch gesagt, wenn du darüber geredet hättest, was sie hören wollten.

IV.61 – Eräät salin kuuntelijat tulevat luultavasti sättimään sinua, he ovat ”tulleet kuuntelemaan jotakin muuta”.

Samaa he olisivat kuitenkin lopussa sanoneet, vaikka olisit puhunut siitä, mitä he halusivat kuulla.

IV.62 – Sie wissen es nur nicht. Du hast es gewußt, *von Anfang an*, sie hätten es gewußt, *am Ende* - dies ist der Unterschied.

IV.62 – He eivät vain tiedä sitä vielä. Sinä tiesit *alusta asti*, he olisivat tienneet, *lopussa* – tämä on erona.

IV.63 – Wisse nur, was du alles schon wußtest. Und tu nicht so, als ob du nicht gewußt hättest, wenn du nicht wissen wolltest, daß du wußtest ...

IV.63 – Tiedä vain, kaikki mitä jo tiesit. Ja älä tee niin kuin et olisi tiennyt, koska et halunnut tietää, että tiesit...

IV.64 – Denn du hast viele Leben hinter dir gelassen, um hier anzukommen. Ungewöhnlich mehr als viele andere.

IV.64 – ... Sillä olet jättänyt monia elämiä taaksesi tullaksesi tänne. Epätavallisen paljon enemmän kuin monet muut.

IV.65 – Laß dich von Menschen faszinieren, denn sie tragen immer einen Funken des Göttlichen in sich. Das Faszinierende liegt darin, diesen Funken in jedem zu entdecken.

IV.65 – Anna ihmisten kiehtoa sinua, sillä he kantavat aina Jumalallisuuden kipinää itsessään. Kiehtovinta on löytää jokaisesta tämä kipinä.

IV.66 – Bei Manchen ist er aber nicht zu finden. Zünde in ihnen dann den Funken an.

IV.66 – Joidenkin kohdalla sitä ei voi löytää. Sytytä heissä sitten kipinä.

IV.67 – Und bei den anderen, laß sie entflammen.

IV.67 – Joidenkin kohdalla, anna sen leimahtaa.

IV.68 – Dies, nämlich die Glut der Göttlichenliebe, verbrennt ihre Krankheiten, sprich, ihr negatives Karma.

IV.68 – Tämä, nimittäin Jumalallisen rakkauden hehku, polttaa heidän sairauksiaan, lue, heidän negatiivista karmaansa.

IV.69 – Laß dich vom Göttlichen faszinieren, das sich in so Unterschiedlichmenschlichem tarnt.

IV.69 – Anna Jumalallisuuden, joka naamioituu niin erilaiseen ihmisyyteen, kiehtoa sinua.

IV.70 – In deinem Dienst an Menschen, werden alle Heilungswunder erfahren.

IV.70 – Palvellessasi ihmisiä, tulevat kaikki kokemaan parantumisihmeitä.

IV.71 – Nun, das größte Wunder wird es sein, daß sie dies nicht merken.

IV.71 – Suurin ihme vain tulee olemaan, etteivät he huomaa tätä.

IV.72 – Denn dein Heilungsbewußtsein wird ihnen helfen, einen großen Teil ihres Karmas zu verbrennen.

IV.72 – Sillä parantumistietoisuutesi auttaa heitä, polttamaan suuren osan heidän karmaansa.

IV.73 – Nur ganz selten wird dies ausreichend sein, um sie zufrieden zu stellen.

IV.73 – Vain hyvin harvoin tämä riittää saamaan heidät tyytyväisiksi.

IV.74 – Bei den wenigen, wird dies sich so umsetzen, daß die Krankheit augenblicklich verschwindet.

IV.74 – Näiden muutamien tapauksessa tämä näyttäytyy niin, että sairaus häviää silmänräpäyksessä.

IV.75 – Bei den vielen, wird dies sich als eine sofortige Erleichterung und Erschütterung durch den Kontakt mit der Göttlichenliebe zeigen.

IV.75 – Monien tapauksessa yhteys Jumalalliseen rakkauteen tuo välitöntä helpotusta ja järkytystä.

IV.76 – Bei den meisten wird wahrscheinlich nicht augenblicklich eine Krankheitsbildveränderung erscheinen.

IV.76 – Suurimmalla osalla ei luultavasti ilmene sillä hetkellä mitään muutosta sairaudenkuvassa.

IV.77 – Dies ist eine Frage von Karmagröße und Zeitspanne.

IV.77 – Tämä on karman suuruden ja ajan kysymys.

IV.78 – Menschen haben kein Verständnis für die Zeit. Sie warten nicht, um ein Ereignis aus der Zukunft in die Vergangenheit zurückblickend einzuschätzen, wie es ein Weiser tut. So leben die Menschen und lernen nichts dabei.

IV.78 – Ihmisillä ei ole mitään ajan ymmärrystä. He eivät odota arvostaakseen tapahtumaa tulevaisuudessa katsoen takautuvasti menneisyyteen, kuten viisas tekee. Niin ihmiset elävät eivätkä opi mitään siinä ohella.

IV.79 – Menschen haben keine Erkenntnis über Karma. Sie erinnern sich nicht daran, daß sie ihr Schicksal selbst geschrieben haben. Sie merken nicht, daß kein Regentropfen zufällig fällt.

IV.79 – Ihmisillä ei ole tietoa karmasta. He eivät muista, että he ovat itse kirjoittaneet kohtalonsa. He eivät huomaa, ettei mikään sadepisara putoa sattumalta.

IV.80 – Du wirst gesucht um ihnen zu helfen, es umzuschreiben. Nicht um ihnen das Karma abzunehmen.

IV.80 – Sinua etsitään auttamaan heitä, kirjoittamaan toisin. Ei ottaaksesi karman heiltä pois.

IV.81 – Das Karma wird vom Selbst abnehmen. Indem sie sich im Fasten und richtigen Ernähren trainieren. Dabei spreche ich nicht übers Futtern.

IV.81 – Karma vähenee Itsestään. Siten että he harjoittelevat paastoamaan ja ravitsemaan itsensä oikein. Enkä puhu ruoasta.

IV.82 – Erwarte aber nicht Weisheit und Verständnis; dies ist selten bei Menschen zu finden. Du aber wirst ihnen mit der Weisheit und dem Verständnis deiner Altenseele begegnen, die ihre eigene Weisheit in resonanter Erinnerung erwecken wird.

IV.82 – Mutta älä odota viisautta ja ymmärrystä; sitä löytyy harvoin ihmisiltä. Mutta kohtaat heidät vanhan sielusi viisaudella ja ymmärryksellä, joka herättää heidän oman viisautensa resonoivana muistona.

IV.83 – Wie könnte jemand erwarten, daß sich die Veränderung des Wasserspiegels genauso leicht wie in einem Glas, in einer Pfütze, in einer Wanne, in einem See oder im Ozean messen ließe?

IV.83 – Miten joku voisi odottaa mittaavansa yhtä helposti muutoksen vedenpinnassa oli sitten kyseessä lasi, lätäkkö, allas, järvi tai valtameri.

IV.84 – Es gibt Heiler, die versuchen, Energie zu übertragen. Sie kennen nur den Teelöffel. Dies kann schon helfen, einen Suppenteller anzupeilen.

IV.84 – On parantajia, jotka yrittävät välittää energiaa. He tuntevat vain teelusikan. Tämä voi jo auttaa tyhjentämään lautasellisen keittoa.

IV.85 – Du verfügst aber über einen Eimer, um das negative Karma aus dem Gefäß ihrer Körper entleeren zu helfen.

IV.85 – Mutta sinulla onkin käytössäsi ämpäri, jolla voit auttaa tyhjentämään negatiivista karmaa heidän kehojensa astioista.

IV.86 – Menschen kommen zu dir, mit einer Pfütze, andere mit einer Wanne, andere mit einem See oder andere mit einem ganzen Ozean voll
Negativem karma... ...Und in allen Fällen hast du dagegen nur deinen einzelnen Eimer.

IV.86 – Ihmiset tulevat luoksesi lätäkön tai altaan kanssa tai järven tai valtameren kanssa täynnä negatiivista karmaa... ... Ja kaikissa tapauksissa sinulla on sitä vastaan vain yksi ämpärisi.

IV.87 – So du wirst die Menschen nicht enttäuschen, denn du leistest einen treuen Gottesdienst. Einige Menschen werden aber sich enttäuscht von dir fühlen.

IV.87 – Joten et tuota pettymystä ihmisille, kun suoritat uskollisen Jumalanpalveluksen. Mutta eräät ihmiset tulevat tuntemaan pettyneiksi sinusta.

IV.88 – Daß einige Menschen sich von dir enttäuscht erleben, wird dein Pfeil sein, der dir zeigt, daß du auf dem richtigen Weg bist.

IV.88 – Se, että eräät ihmiset kokevat pettyvänsä sinusta, tulee olemaan nuolesi, joka näyttää sinulle, että olet oikealla tiellä.

IV.89 – Denn nur der kann *alle* Menschen zufrieden stellen, der sich in das Menschlichespiel einmischt und den Menschen nicht mehr hilft.

IV.89 – Sillä vain se, joka voi saada *kaikki* ihmiset tyytyväisiksi, sekoittuu ihmisten peleihin eikä auta enää.

IV.90 – Du gibst dem Bettler Münzen und bietest ihm darüber hinaus nur Nahrung und Arbeit. Dabei kann er dich beschimpfen, daß du ihm zu helfen versäumst.

IV.90 – Annat kerjäläiselle kolikoita ja tarjoat hänelle siitä eteenpäin vain ravintoa ja työtä. Hän voi sättiä sinua siitä, että et pysty auttamaan häntä.

IV.91 – Es gab in der Geschichte der Menschheit einen Großenheiler, der den Menschen wahrlich helfen konnte und sie zugleich unzufrieden werden ließ; deshalb ließen ihn nicht länger als drei Jahre heilen.

IV.91 – Ihmisyiden historiassa oli Suuri Parantaja, joka pystyi todella auttamaan ihmisiä ja samalla tekemään heidät tyytymättömiksi; siksi he eivät antaneet hänen parantaa kuin kolme vuotta.

IV.92 – Solche Großenseelen heilen, haben sie erst einmal diese Welt verlassen, noch mehr als während ihres kurzen Lebens. Denn nun können die Menschen nicht mehr ihre Unzufriedenheit auf sie werfen.

IV.92 – Sellaiset suuret sielut parantavat, kerran jättävät tämän maailman, vielä pidempään kuin lyhyen elämän aikana. Sillä nyt ihmiset eivät voi enää heittää tyytymättömyyttään heidän päälleen.

IV.93 – Auch weil man, erst einmal gestorben, nicht mehr getötet werden kann. Sonst würden die Menschen diese Großenseelen nochmals töten wollen.

IV.93 – Myös koska kerran kun on kuollut, ei voi enää tulla tapetuksi. Muutoin ihmiset haluaisivat tappaa nämä suuret sielut vielä kerran.

IV.94 – So freue dich, wenn jemand von dir schlecht spricht. Es wäre bedenklich, wenn alle nur gut sprächen.

IV.94 – Joten iloitse, jos joku puhuu sinusta pahaa. Olisi arvelluttavaa, jos kaikki puhuisivat vain hyvää.

IV.95 – Deine Belohnung für die Heilungshilfe, die du den Menschen leistest, wird es sein, diese Welt zu verlassen.

IV.95 – Palkkiosi parantamisavusta, jonka mahdollistat ihmisille, tulee olemaan tämän maailman jättäminen.

IV.96 – Eine andere Belohnung gibt es nicht. Es sei denn, du hättest das Glück, daß die Götter dir eine „Göttlichmenschliche Liebe“ schenken, um dir das Erdenleben erträglich zu machen.

IV.96 – Muuta palkkiota ei ole. Paitsi jos sinulla olisi onnea, että Jumalat lahjoittavat sinulle ”jumalallishmisrakkauden” tehdäkseen maanpäällisen elämäsi siedettäväksi.

IV.97 – Deine Tage werden angefüllt sein mit Menschen mit Krankheiten, Psychosen, Besessenheiten...

Du wirst das Lachen verlernen. Und wirst lernen, Zuflucht in dein Selbst zu nehmen, im Meditationszustand des Seins.

IV.97 – Päiväsi tulevat olemaan täytetyt ihmisistä, joilla on sairauksia, psykooseja ja riivauksia.

Tulet unohtamaan nauramisen. Ja opit etsimään turvapaikkaa Itsestäsi, Olemisen meditatiivisessa tilassa.

IV.98 – Am Ende eines jeden Tages wirst du beten: *„Ich danke dir, mein Herr, daß ich jetzt einen Tag weniger vor mir habe bis zum Moment meines ersehnten Sterbens - die Vereinigung mit Dir.“*

IV.98 – Jokaisen päivän lopussa tulet rukoilemaan: *“Kiitän sinua, herrani, että minulla on nyt edessäni yksi päivä vähemmän kaivatun kuoleman hetkeen – yhdentyminen Sinun kanssa.”*

IV.99 – Suche nicht Zuflucht in der Menschlichen Liebe. Denn für die Menschen ist es verwirrend, dich als Heilungsübermittler zu erleben und als Mensch zu beobachten.

IV.99 – Älä etsi pakopaikkaa ihmisrakkaudesta. Sillä ihmisille on hämmentävää, kokea sinut parantumisen välittäjänä ja tarkkailla sinua ihmisenä.

IV.100 – Sie verstehen nicht die Heilungswirkung
deines Bewußtseins. Sie sehen nur den Menschen in
dir, der sowieso nicht heilt.

IV.100 – He eivät ymmärrä tietoisuutesi
parantamisvaikutusta. He näkevät vain ihmisen
sinussa, joka ei joka tapauksessa paranna.

IV.101 – Versuche nicht, all dies den
Heilungssuchenden zu erklären. Sie verstehen es
nicht. Obwohl du es hundert Mal machst. Bei der zum
hundertachten Mal wiederholten Erklärung
entscheidest du, keine Erklärung mehr zu versuchen.

IV.101 – Älä yritä selittää tätä kaikkea parantumista
etsiville. He eivät ymmärrä. Vaikka teet sen sata
kertaa. Toistaessasi selitystä sadankahdeksannen
kerran, päätät olla yrittämättä enää selittää.

IV.102 – Hättest du dies im Voraus gemerkt, hättest
du lieber 108 Mal ein Mantra wiederholt. Dann machst
du eine bessere Zeitinvestition.

IV.102 – Jos olisit huomannut tämän etukäteen, olisit
mieluummin toistanut mantraa 108 kertaa. Silloin
investoit ajan paremmin.

IV.103 – Investiere deine Zeit mit Intelligenz, denn es
ist das einzige, das du zu investieren hast.

IV.103 – Investoi aikasi älykkäästi, sillä se on ainoa,
mitä voit investoida.

IV.104 – Und du nimmst Abstand von den Menschen,
wenn du zu deinem Menschendasein zurückkehrst: An
deinem kurzen „Feierabend“ –wenn er dir am Ende des
Tages überhaupt noch bleibt.

IV.104 – Ja otat etäisyyttä ihmisistä, kun palaat
takaisin ihmisenä olemiseen: lyhyenä ”vapaailtanasi” –
jos sellaista päivän päätteksi ylipäänsä jää jäljelle.

IV.105 – Denn Einsamkeit ist dein menschliches Schicksal, nicht nur das Alleinsein umgeben von Menschen, die nur gierig nach deiner Heilungsenergie suchen.

IV.105 – Sillä yksinäisyys on ihmismäinen kohtalosi, eikä vain yksin oleminen ihmisten ympäröimänä, jotka etsivät vain ahneina parantavaa energiaasi.

IV.106 – Einsamkeit wird deine einzigbleibende treue Freundin sein. Freue dich, daß sie so einen schönen Namen hat und auch weil du mit ihr Eins-Sein-Kannst.

IV.106 – Yksinäisyys tulee olemaan ainoa uskollinen ystäväsi. Iloitse, että sillä on niin hieno nimi ja myös koska Voit-Olla-Yhtä sen kanssa.

IV.107 – Du wirst lernen, keinen Menschen sehen, hören, riechen oder in deiner Nähe fühlen zu wollen am Ende eines jeden Heilungsmarathontages.

IV.107 – Tulet oppimaan, ettet halua nähdä, kuulla, haistaa tai tuntea yhtään ihmistä läheisyydessäsi jokaisen parantamismaratonsin lopussa.

IV.108 – So wirst du nur das Göttliche sehen, hören, riechen und in deiner Nähe fühlen am Ende deines langen anstrengenden Lebens.

IV.108 – Niin tulet näkemään, kuulemaan, haistamaan ja tuntemaan lähelläsi vain Jumalallisuuden pitkän rasittavan elämäsi lopussa.

Bücher von Pablo

△ ***Was ist Spirituelleheilungsbegleitung? - Ein Physiker setzt sich für die Anerkennung des Spirituellenheilens ein.***

im Gespräch mit Dr. Jan Erik Sigdell

Der bekannte Reinkarnationsexperte Dr. Jan Erik Sigdell lernt Dr. Pablo Andrés Alemany als Physiker und als Geistheilener kennen.

Diese erstaunliche Kombination ist äußerst interessant für Jan Erik, der einen ähnlichen Werdegang in seinem Leben erfuhr, vom Elektronik- und Medizin-Ingenieur zum Reinkarnationstherapeuten. Als solcher, machte Jan Erik einige Rückführungserfahrungen mit Pablo und viele Gespräche entstanden in den letzten zehn Jahren.

Das vorliegende Buch sammelt die Geschichte und Einsichten von Pablo in Bezug auf Spirituelleheilung, in Form von Fragen, die Jan Erik an ihn stellt.

In einer Zeit, wo geistiges Heilen ein sehr umstrittenes Thema ist, möge dieses Gespräch dem Leser die Vision eines Menschen übermitteln, der einerseits aus seiner eigenen Erfahrung spricht, andererseits naturwissenschaftlich orientiert ist und nicht, wie üblich bei dieser Thematik, in erster Linie religiös oder esoterisch.

Auslese (aus „Connect—Forum für Schöpferische Lebensgestaltung“, der Buchhandlung Buch & Co, Göttingen).

Theoretische Physik und Geistheilung, das scheint schwer vereinbar. Doch Pablo Alemany — Dr. Alemany — ist beides, Physiker und Heilungsbegleiter. Er beschreibt „Wunderheilung“, Heilungen aus spiritueller Kraft, die die meisten Zeitgenossen wohl für unmöglich halten. Er beschreibt seinen Werdegang, ohne die Krisen auf dem Weg zur Heilungsgnade auszulassen. Ohne Gurgehabe erklärt Pablo Alemany, wie er arbeitet: Während der Sitzungen — so die Essenz — kommt der hilfeschuchende Mensch mit seinem göttlichen Selbst in Berührung. Geht alles gut, bessern sich dadurch Krankheiten, zunächst seelisch, später körperlich. Heilung ist immer Selbstheilung, ermöglicht dadurch, daß der Heilungsbegleiter in tiefer Versenkung sein Gegenüber als göttlich wahrnimmt.

Das klingt abstrakt, aber eine Fülle von Fallbeispielen und Erfahrungsberichten machen die Ausführungen lebendig. Es sind Beispiele von spektakulären körperlichen Heilungen und anrührende Schilderungen von erlebter Gottesnähe während und nach den Sitzungen.

So selbstbewußt, selbstverständlich und ohne Überheblichkeit beschreibt Pablo seine Erfahrungen, daß man sie nicht einfach abtun kann, auch wenn sie nicht ins eigene Weltbild passen. Für manche Leser rückt so vielleicht in die Nähe des Denkbaren, was gemeinhin als Illusion oder Humbug gilt. Andere lesen das Buch als moderne Bestätigung der alten Lehre der Mystik von göttlichen Natur alles Seienden.

Silke Mensching

Pablon kirjoja

△ ***Mitä on henkisen parantumisen tukeminen?***

- Fyysikko paneutuu henkisen parantamisen tunnistamiseen.

Jan Erik Sigdellin keskustelu Pablo Andrés Alemanyyn kanssa

Kuuluu inkarnaatioasiantuntija tri. Jan Erik Sigdell tutustuu Pabloon fyysikkona ja henkiparantajana.

Tämä hämmästyttävä yhdistelmä on erittäin mielenkiintoinen Jan Erikille, joka koki elämässään samankaltaisen urakehityksen, sähkö- ja lääketieteen insinööristä reinkarnaatioterapeutiksi. Sellaisena Jan-Erik teki muutamia regressiokokemuksia Pablon kanssa ja paljon keskusteluja syntyi menneinä vuosina.

Käsissään oleva kirja kokoaa Pablon kertomukset ja oivallukset henkisestä parantamisesta, kysymysten muodossa, joita Jan-Erik esittää.

Ajassa, jossa henkinen parantaminen on erittäin kiistelty aihe, tämä vuoropuhelu välittää lukijoille vision ihmisestä, joka toisaalta puhuu omasta kokemuksesta ja joka toisaalta on tieteellisesti suuntautunut eikä, kuten usein tämän aihepiirin ympärillä, ole ensisijaisesti uskonnollinen tai esoterinen.

Kirja-arvostelu (lähde: Connect – Forum für Schöpferische Lebensgestaltung“, kirjakauppa Buch & Co, Göttingen).

Teoreettinen fysiikka ja henkiparantaminen kuulostavat vaikeasti yhdistettäviltä.

Kuitenkin Pablo Alemany – tri. Alemany – on molempia, hän on fyysikko ja parantumisen tukija. Hän kuvailee ”ihmeparantumisia”, parantumisia henkisen voiman avulla, joita useimmat aikalaisemme pitävät ennemminkin mahdottomina.

Hän kertoo elämästään kuvaillen kaikkia kohtaamiaan kriisejä matkalla parantavan voiman saavuttamiseksi. Ilman gurumaisuutta Pablo Alemany selittää, miten hän työskentelee. Istuntojen aikana – pähkinänkuoressa – apua etsivä ihminen saavuttaa yhteyden omaan jumalalliseen itseensä. Mikäli kaikki onnistuu, parantuvat sairaudet, ensin sielullisesti, myöhemmin kehollisesti. Parantuminen on aina itsensä parantamista, jonka mahdollistaa se, että henkisen parantumisen tukija syvällä omistautumisellaan havaitsee vastapäätä olevan henkilön jumalallisena.

Tämä kuulostaa abstraktilta, mutta esimerkkitapausten runsaus ja kokemuseräiset kertomukset tekevät kerronnasta elävän. Ne ovat esimerkkejä spektaakkelimaisista kehollisista parantumisista ja koskettavista kuvauksista läheisyydestä Jumalaan istuntojen aikana ja jälkeen.

Joten itsevarmana, itsestään selvänä asiana ja ilman ylimielisyyttä Pablo kuvaa kokemuksiaan, joita ei voi yksinkertaisesti vähätellä, myöskään vaikka ne eivät sopisi omaan maailmankuvaan. Jotkut lukijat voivat ehkäpä ajatella, että kirja käsittelee asioita, joita pidetään yleensä illuusioina tai humpuukina. Toiset lukevat kirjaa modernina vahvistuksena vanhasta mystiikan opista jumalallisesta luonnosta, joka kattaa kaiken olevan.

Silke Mensching

△ *Grundbegriffe der Spirituellenheilung.*

In einer Zeit, wo die „Geistheilung“ in Deutschland erlaubt wurde, glauben viele Menschen „Heiler“ zu sein. „Heiler“, die meisten als „Energieübertragung“ ihre Heilbehandlungen verstehen. Dabei, ohne an der eigenen Entwicklung eines Heilungsbewußtseins gearbeitet zu haben, ohne eine Heilungsgabe, aus vielen früheren Leben dem Gebet und spirituellen Heilung gewidmet, erworben zu haben.

Dieses Buch faßt die Vorträge von Dr. Pablo Alemany, an die „Geistheiler“ gewidmet, während der letzten vier Jahren in Deutschland, in Finnland, in der Ukraine, in Weißrußland und auf Kanarischeninseln, zusammen. Dabei werden seine eigene Erkenntnisse und Grundkonzepte der Spirituellenheilung(sbegleitung) übermittelt.

△ *Spontanheilung in Beispielen und Theorie.*

im Gespräch mit Dr. Thomas Hoffmann

Als jung promovierte Wissenschaftler an der Universität Bayreuth lernten sich Thomas und Pablo kennen. Pablo war damals frisch aus Argentinien nach Deutschland gekommen. Sie waren beide Physiker und beschäftigten sich in ihren Diskussionen mit vielen hochaktuellen Themen der theoretischen Physik. Nach einigen Monaten trennten sich damals ihre Wege und verloren sich aus den Augen.

16 Jahren später trafen sie sich zufällig. In einem Vortrag von Pablo erfuhr Thomas überrascht über Pablos Umwandlung von Theoretischer Physiker zu Spirituellenheilungsbegleiter. Viele der dabei von Pablo erworbene Erkenntnisse stimmten mit denen, von Thomas überein, der mittlerweile einen ähnlichen aber verschiedenen Werdegang erlebt hatte: Er brach damals seine universitäre Laufbahn gänzlich ab und begab sich auf einen abenteuerlichen Weg, der ihn zu einer spirituell orientierten Lebensgemeinschaft, in verschiedene europäische Länder, zu Tätigkeiten vom Schloßherrn und Präsidenten einer Aktiengesellschaft bis zum Bio-Gärtner, vom Mönch bis zum Vater von 5 Kindern führte und ihn ganz persönlich mit allen Aspekten der menschlichen Natur, von den größten Höhenflügen bis hin zu den tiefsten Abgründen, konfrontierte.

Dieses Buch sammelt ihre Gespräche mit Schwerpunkt im Thema des Phänomens der „Spontanheilung“.

△ *CREDO* *eines Spirituellenheilungsbegleiters*

Bestelladresse : Hans-Nietsch-Verlag, Poststraße 3, D-79098 Freiburg.
Deutschland. Tel: +49-(0)761-29669-30, Fax: -60. Email: mail@nietsch.de

www.pabloalemany.de

△ *Henkisen parantamisen peruskäsitteitä.*

Aikana, jolloin ”henkiparantaminen” tuli sallituksi Saksassa, uskovat monet ihmiset olevansa ”parantajia. ”Parantajat”, jotka näkevät parantamiskäsittelynsä lähinnä ”energian välittämisenä”. Siten, että ilman oman parantumistietoisuutensa kehittämistä, ilman parantamislahjaa, omistautumatta monissa aikaisemmissa elämissä rukoukselle ja henkisellet parantamiselle, he olisivat hankkineet sen.

Tämä kirja kokoaa yhteen tri. Pablo Alemanyn esitelmät, omistettuina ”henkiparantajille”, neljän viimeisen vuoden aikana Saksassa, Suomessa, Ukrainassa, Valko-Venäjällä ja Kanarian saarilla. Siinä välitetään hänen omat oivalluksensa ja peruskäsitteet henkisestä parantamisesta.

△ *Spontaani parantuminen esimerkkeinä ja teoriana.*

keskustelu tri. Thomas Hoffmannin kanssa

Nuorina tohtoriksi vihittyinä tieteilijöinä Bayreuthin yliopistossa Thomas ja Pablo tutustuivat toisiinsa. Pablo oli silloin tullut hiljattain Argentiinasta Saksaan. He olivat molemmat fyysikkoja ja käsitelivät keskusteluissaan monia ajankohtaisia teoreettisen fysiikan aiheita.

Muutamien kuukausien päästä tuolloin heidän tiensä erosivat ja yhteys katkesi. 16 vuotta myöhemmin he tapasivat sattumalta. Eräässä Pablon esitelmässä Thomas sai yllättyneenä tietää Pablon muuntautumisesta teoreettisesta fyysikosta henkiseksi parantumisen tukijaksi. Monet Pablon oivallukset olivat yhteneväisiä Thomaksen oivallusten kanssa, joka oli sillä aikaa kokenut samantapaisten mutta erilaisen urakehityksen: Hän lopetti tuolloin yliopistouransa täysin ja suuntasi seikkailulliselle tielle, joka johti hänet henkisesti suuntautuneesta elämästä monissa eri Euroopan maissa, linnanherran toimiin ja osakeyhtiön johtajaksi, aina bioviljelijäksi, munkista viiden lapsen isäksi asti ja tielle, joka asetti hyvin henkilökohtaisesti vastaan kaikki inhimillisen luonnon näkökulmat, suurista huipentumista alhaisimpiin kuiluihin.

Tämä kirja kokoaa heidän keskustelunsa painopiste aiheessa ”spontaani parantuminen” ilmiö.

△ *Erään henkisen parantumisen tukijan Credo*

Kirja-arvostelu (lähde: ”Weibbild —Forum für Spirituelle Kunst”, kirjakauppa *El Dorado* ja galleria *Galerie-In-Spirit*, Freiburg).

Monet tuntevat ja arvostavat Pabloa henkisen parantumisen tukijana, jonka avulla he voivat kokea parantumista ja henkistä kehitystä. Ja se, joka on kokenut hänen parantumis-satsangeja, kysyy jossain vaiheessa itseltään,

mitäköhän mahtaa olla kaiken perustalla, mitä itse parantumisen tukija mahtaa kokea – mitä tarkoittaa olla henkisen parantumisen tukija. Sen vastauksen Pablo antaa tässä ohuessa kirjasessa, joka ilmestyy saksaksi ja suomeksi. Osoitettuna ystävälleen Michaelille, joka on itse henkisen parantumisen tukijaksi tuleminen tiellä ja jonka kanssa lukijat voivat samastua, selittää Pablo hänen Credossaan henkisen parantumisen tukemisen perusteet neljässä kappaleessa, jossa kussakin 108 lausuntoa muistuttaen sutria.

Kuten jokaisessa Credossa, tieto on vain näiden lausuntojen pienenpieni näkökulma, verrattavissa siitepölyyn syvän järven pinnassa. Se, joka suostuu vastaanottamaan näiden lauseiden luomis-runollisen kielen, meditoi niitä ja ottaa ne sisinpäänsä, löytää niistä monen tasoista viisautta, kauneutta ja totuutta.

Tällä tavoin haluaa ehkä lukea vain yksi tai kaksi lausuntoa päivittäin, mutta huomaa siinä, että niiden koko runsaus paljastuu vain näin vähitellen avautuneelle tietoisuudelle.

Astrid Ogbeiwi

www.ogbeiwi.de

Tilausosoite : Hans-Nietsch-Verlag, Poststraße 3, D-79098 Freiburg. Germany. Tel: +49-(0)761-29669-30, Fax: -60. Email: mail@nietsch.de

www.pabloalemany.de

Bücher von Andrés

Δ *von Patagonien aus*

Ein Gedichtbuch auf Spanisch.

„Sud.“ es la abreviatura errónea de „Soledad“ („Süd. ist die falschgeschriebene Abkürzung von „Einsamkeit“) ist das Leitmotiv dieser Gedichtsammlung aus 11 Jahren in Patagonien.

Die weite Entfernung, die Eiseskälte, die Urwälder aus tausendjährigen Bäumen umgeben von Hunderte Metern tiefen Seen. Der Wind in seiner Dialektik von Regen und Schnee, das Alleinsein im Angesicht des Feuers...

Eine isolierte Stadt, am Ende der Welt mit einem Bevölkerungsungleichgewicht, in der überwiegend nur Männer sind.

„desde la Patagonia“ existiert nicht mehr, da es im Feuer verbrannt wurde als Andrés sein Geburtsland für immer verließ, mit dem Gedanken „um neu geboren zu werden muß man zunächst sterben“. Es blieb kein Exemplar übrig.

Δ *von Freiburg aus*

Ein Gedichtbuch auf Spanisch mit deutscher Übersetzung.

In einem poetischen Stil alchemistischem Metaphern erzählt Andrés den Werdegang seiner Seele durch viele Inkarnationen, die zur Entwicklung der Heilungsgnade führten.

Ganz besonders werden zwei frühere Existenzen ausführlich angesprochen: Als Priester, in einer Prä-Maya Kultur in Zentralamerika und als Bildhauer im Mittelalter in der Zeit des Baus des Freiburger Münsters.

Die Parallelen zwischen beiden Leben..., die unbewußte Erinnerungen (als alchemistischer Bildhauer im mittelalterlichen Freiburg) an die Einweihung als Spiritueller-Heiler-Priester in jener spirituellen PräMaya-Zivilisation...

die Suche nach der damaligen tantrischen MayaPriesterin..., die Sehnsucht nach der Wiedervereinigung mit dieser Seele..., werden deutlich angedeutet in der einzigen möglichen Übermittlungsart für eine solche erlebte Geschichte: Das Gedicht, hier in Form eines Märchens.

Δ *von Kehl aus*

Ein Aquarellmärchen auf Deutsch.

Ritualistisch am 21. April 2000 dem Rhein von der Europabrücke aus dargereicht, kamen die ursprüngliche Gedichte nie als Buch zustande.

Es geschah aber einige Jahre später völlig unerwartet, daß Andrés das Manuskript rheinzufällig wiederfand, wobei einige fehlende Blätter für immer von dem Rhein genommen waren.

Tief berührt von dieser magischen Erwiderung des Rheines mit wassergelöschten Blättern, ist später dieses Aquarellmärchen entstanden:

Das Gespräch mit dem Rhein, als Gespräch mit Gott...

Der Fluß, als Sinnbild für das Leben... Derselbe Fluß, der uns schon im früheren Leben begleitet hat...

Der Fluß, als Metapher für die Zeit, die fließt; der nur vorwärts fließt, der keinen möglichen Rückgang zuläßt, wobei sich das Vergangene nicht mehr ändern läßt und das hinterlassene Flußbett als Landschaft von Frustrationen gilt...

Der Fluß, dessen sinnliche Bewegung hypnotisiert und einlädt, zu trinken und betrunken zu werden... oder zu ertrinken...

Der Rhein als Grenzlinie zwischen Leben und Jenseits...

Der Rhein als Zaubertrank, dessen Wasser berauscht und die Seele läutert, den Körper als ihre Kleidung wäscht und ihr Karma auflöst...

Die Begleitung des Rheins, als Begleitung eines intimen Freundes, der alles weiß, der

alle Geheimnisse still und treu bewahrt, der nie schläft und in den langen Nächten immer da ist, der zuzuhören weiß und ohne Worte so vieles sagt...

Der Rhein als stiller Zeuge der Geschichte der Menschheit...

Der Rhein als Fluß, der „rheinigt“ und sich immer wieder zur Reinigung der Menschheit opfert...

„von Kehl aus“ als Märchen übermitteln uns den Zugang zu einer magischen Welt, zur mystischen Welt eines werdenden Mönchs, inspiriert uns das eigene persönliche Gespräch mit Gott zu gestalten, nämlich *am Rhein*.

Δ *von La Palma aus* *Ein Gedichtmärchen auf Spanisch und Deutsch.*

„Woher kommen die Wellen?“ als erste naive Frage, wird zum Leitmotiv dieses Buches, in Form eines Märchengedichtes, das Spanisch und Deutsch mischt, genauso wie auf La Palma beide Sprache vertreten sind.

Das Gespräch mit dem Meer in seinem Dialekt von Wellen. Dasselbe Meer, das er schon als Kind besuchte, aber auf der anderen Seite, auf der Südamerikanischen. „von La Palma aus“ entstand auf dieser Kanarischen Insel, gezeichnet wie ein Herz im Atlantik.

Δ *von Baden-Baden aus* *Ein Gedichtmärchen auf Deutsch.*

Im Gespräch mit der eigenen Anima, die Frage „Wie kann ein Mann ein Mönch werden, ohne sich dabei zu widersprechen?“ wird das Leitmotiv dieses Tagesbuches. Notizen in der Stille des Alleinseins: „von Baden-Baden aus“, die als ein Märchen gelesen werden können, das den ersehnten Werdegang von der menschlichen Einsamkeit zu der seelischen All-Ein-Sein hindeutet.

Δ *von Lanzarote aus* *Ein Gedichtmärchen auf Deutsch und Spanisch.*

Das Exil auf der Insel des Gedächtnisses.

Eine Insel besiedelt von Erinnerungen an eine keimende Liebe, die nicht zur Erblühung gelangen durfte. Erinnerungen an einen Sproß von Liebe, begossen mit Lava, flüssigem Erdfeuer der Eruption des Schicksals.

Die Zeit ließ ein verbranntes Land hinter sich, und die Vorstellung davon, was sich hätte entwickeln können. Aber aus dem wachsenden Sproß ist heute ein konkreter Stein mehr in dieser Mondlandschaft geworden.

Die Isolation auf der wüsten Insel des Gedächtnisses, auf Exililand, die jeder Eremit auf Lanzarote durchlebt hat.

Δ *von Finnland aus* *Ein Gedichtmärchen auf Englisch.*

„Aus welchen Händen fiel der Spiegel?“ als erste naive Frage, wird zum Leitmotiv dieses Märchengedichtes, auf Englisch.

Finnland als „zerbrochener Spiegel“ („*the broken mirror*“), Argentinien als Spiegelsymmetrie von Finnland auf der Erdkugel.

Die lange Reise vom Ende der Welt unten zum Ende der Welt oben, endet im unerwarteten Erreichen des Zieles —zugleich in endgültiger Desillusionierung. Danach, kein weiterer Sinn, auf der Reise-Suche zu bleiben, nachdem das Gesuchte gefunden war —und sofort verloren.

Am Ende der Reise am Ende der Welt wie am Rande des Lebens angelangt. Nur das Fallen ins Nichts bleibt übrig.

Kirjoja Andrésilta

△ *Patagoniasta käsin*

Runokirja espanjaksi.

„Sud.“ es la abreviatura errónea de „Soledad“ (“Etelä” on väärinkirjoitettu lyhenne “yksinäisyydestä”) tämä on päämotiivina tälle runokokoelmalle 11 vuoden aikana Patagoniassa. Kaukainen etäisyys, jääkylmyys, aarniometsät, joiden tuhansien vuosien vanhat puut ympäröivät satoja metrejä syviä järviä. Tuuli sateen ja lumen dialektiikkana, yksinolo tulen valossa... Eristäytynyt kaupunki, maailman ääriellä väestön epätasapainolla, jossa on vallitsevasti vain miehiä. „desde la Patagonia“ ei ole enää olemassa, sillä se poltettiin tulessa kun Andrés jätti kotimaansa ainiaaksi, ajatuksella ”syntyäkseen uudelleen on ensin kuoltava”. Yhtään kappaletta ei jäänyt jäljelle.

△ *Freiburgista käsin*

Runokirja käännettynä espanjasta saksaksi.

Pablo kertoo runolliseen tyyliin alkemististen vertauskuvien avulla sielunsa kulkemisesta monien elämien kautta, jotka johtivat hänen parannusarmon kehittymiseen. Aivan erityisesti käsitellään perusteellisesti kahta aikaisempaa elämää: Pappina alku-maya sivilisaation aikana Keski-Amerikassa ja kuvanveistäjänä keskiaikana Freiburgin kirkon rakentamisen aikana. Rinnakkaisilmiöt molemmissa elämissä..., alitajuiset muistot (alkemististisenä kuvanveistäjänä keskiaikaisessa Freiburgissa) vihkiytymisestä henkiseksi-parantajapapiksi tuolloisessa henkisessä alku-maya sivilisaatiossa..., näiden sielujen

yhdentymisen etsintä..., selvennetään ainoalla mahdollisella tavalla välittää sellaisia koettuja tapauksia: runo, tässä sadun muodossa.

△ *Kehlistä käsin*

Akvarellisatu saksaksi.

Rituaalisesti 21. huhtikuuta 2000 Reinille Eurooppasillalta heitettyinä, alkuperäiset runot eivät koskaan päätyneet kirjaan.

Mutta muutamia vuosia myöhemmin aivan yllättäen tapahtui niin, että Andrés löysi puhtaasti sattumalta sen käsikirjoituksen, jossa oli muutamia puuttuvia sivuja ainiaaksi Reiniin jääneinä.

Syvästi liikuttuneena tästä maagisesta Reinin vastauksesta vedenkastelemilla sivuilla, syntyi myöhemmin tämä akvarellisatu:

Keskustelu Reinin joen kanssa kuin keskustelu Jumalan kanssa...

Joki elämän vertauskuvana...

Sama joki, joka on seurannut meitä jo aikaisemmissakin elämissä... Joki metaforana ajalle, joka virtaa; joka ei anna mahdollisuutta kääntyä takaisin, joten mennyttä ei voi enää muuttaa ja jossa taakse jäänyt joenuoma on kuin turhautuneisuuden maisema...

Joki, jonka aistillinen liike hypnotisoi ja kutsuu juomaan ja päihtymään... tai hukkumaan...

Rein rajalinjana elämän ja kuoleman välissä. Rein taikajuomana, jonka vesi juovuttaa ja joka puhdistaa sielun, kehon puhdistaa vaatteenaan ja poistaa karman...

Reinin seura, kuin intiimin ystävän seura, ystävän, joka kaiken tietää, joka jokaisen salaisuuden hiljaa ja uskollisesti säilyttää, joka ei koskaan nuku ja joka pitkinä öinä aina on läsnä, osaa

kuunnella ja kertoo ilman sanoja niin paljon...

Rein ihmiskunnan historian hiljaisena todistajana...

Rein jokena, joka puhdistaa ja aina uudestaan uhraa itsensä ihmiskunnan puhdistajana...

"Reinistä käsin" satuna välittää meille runollisin maalauksin ja vertauskuvallisin sanoin pääsytien maagiseen maailmaan, tulevan munkin mystiseen maailmaan, inspiroi meitä omakohtaiseen keskusteluun Jumalan kanssa, nimittäin Reinin rannalla.

△ *La Palmasta käsin*

Andrésin runosatu espanjaksi ja saksaksi.

"Mistä aallot tulevat?" on ensimmäinen lapsenomainen kysymys, joka on kirjan päämotiivi. Kirja on kirjoitettu saturunoiksi, käyttäen espanjaa ja saksaa aivan kuin La Palmalla, jossa puhutaan molempia kieliä.

Keskustelu meren kanssa aaltojen murteella. Sama meri, jonka rannalla hän jo lapsena kävi, mutta vain toisella, eteläamerikkalaisella puolella. "La Palmasta käsin" syntyi tällä Kanarian saarella, kuvattuna kuin Atlantin sydämenä.

△ *Baden-Badenista käsin*

Runosatu saksaksi.

Keskustelua oman animansa kanssa, päiväkirjan päämotiivina kysymys "Miten ihmisestä voi tulla munkki olematta itsensä kanssa ristiriidassa?" Muistiinpanoja yksinolon hiljaisuudessa: "Baden-Badenista käsin" voidaan lukea satuna, joka viittaa

kaivattuun kehitykseen inhimillisestä yksinäisyydestä sielulliseen yksinoloon.

△ *Lanzarotelta käsin*

Runosatu saksaksi ja espanjaksi.

Das Exil auf der Insel des Gedächtnisses. Maanpako muistin saarelta. Saari, jonka ovat valloittaneet muistot orastavasta rakkaudesta, joka ei päässyt kukoistamaan. Muistoja rakkauden versosta, vaelettuna laavalla, kohtalon purkauksen nestemäinen maantuli. Aika jätti taakseen palaneen maan, ja kuvitelman siitä, mitä siitä olisi voinut kehittyä. Kuitenkin tästä kasvavasta puunversosta on tänään tullut tähän kuunmaisemaan yksin todellinen kivi lisää. Aution muistin saaren, maanpaon maan eristäytyminen, jonka jokainen Lanzaroten erakko on kokenut.

△ *Suomesta käsin*

Runosatu englanniksi.

"Mistä käsistä peili putosi?" ensimmäisenä naaivina kysymyksenä, tulee tämän saturunon päämotiiviksi, englanniksi. Suomi "rikkoutuneena peilinä" ("the broken mirror"), Argentiina peilisymmetriana maapallolla Suomesta. Pitkä matka maailman ääriä alhaalta toiseen ääripäähän ylös, päätyy odottamattomaan päämäärän saavuttamiseen – samanaikaisesti lopulliseen illuusiottomuuteen. Sen jälkeen, ei enää järkeä, jatkaa matkaa-etsintää, kun etsitty on löydetty – ja heti menetetty. Matkan lopussa maailman ääriä kuin elämän reunaa kohti kurkottaen. Vain putoaminen tyhjään jää jäljelle.

Anmerkung

Die Reihe "*von - aus*", als Fiktion-Literatur besteht aus Gedichtmärchen mit einem einzigen Hauptmotiv: Diese Bücher sprechen über die Sehnsucht eines Mannes zu lieben und seine Frustrationen über die gescheiterten Versuche entlang vieler Leben. Leben in denen er von seiner verehrten Geliebten mit Zwang getrennt wurde oder sich zur Trennung gezwungen fühlte, aus falschen Überzeugungen, seien es politische Ideologien, Kriege oder religiöse Einstellungen oder soziale Umstände. Überzeugungen, die sich als falsch erwiesen, als die Geliebte (wenn nicht sogar dabei auch das Leben) irreversibel verloren war.

Ein Mann, der durch diese entlang vieler Leben wiederholte Frustration erkennt, der Ursprung für diese Sehnsucht und Ideal eine Frau zu lieben, ist die Sehnsucht *Gott zu lieben* in Seiner für den Mann schönsten Ausdrucksform: in Gestalt einer Frau.

Diese Erkenntnis wirft etwas Licht auf den wahren Grund des menschlichen Liebesscheiterns, denn sie assoziiert die unvermeidbare Umwandlung von der Suche nach einer Frau zu der Suche nach Gott und daher die Umwandlung vom

Mann zum Mönch: Ein werdender Mönch, der (diesmal, zum Unterschied zu vielen vorigen Klosterleben, *bewußt*) Gott in Seiner weiblichen Erscheinung verehrt und anschließend in einer rein abstrakten Form des Ewigweiblichen anpreist.

Aus dieser Erkenntnis heraus entsteht eine weitere tiefere Erkenntnis: Die Liebeskraft selbst ist Gott und diese Sehnsucht deutet auf die ersehnte Wiedervereinigung mit der Quelle der Schöpfung hin. Es entsteht eine feinere Wahrnehmung, die es ihm ermöglicht, viele verschiedene Ausdrucksformen, in denen Gott (als abstraktes Prinzip, nicht in anthropomorpher Darstellung) "die Liebe mit sich selbst macht und sich darin erfreut", zu betrachten; wie z. B. in dem ständigen Schmusen des Ozeans mit der Erde an der Küste, wie an der Haut (Grenzbereich) des Körpers einer Frau, wie in der Paarungsextase vom Weiblichen und Männlichen und nicht zuletzt, wie in der spirituell-erotischen Anziehung von Frau und Mann, die nie körperlich zum Ausdruck kommt und darüber hinaus im abstrakten Wechselspiel von Göttinnen und Göttern.

Anmerkung

Kirjasarja „von - aus“ (”jstk. käsin”) muodostuu saduista, joissa on yhtenevä taustateema: kirjat kertovat miehen rakastamisen kaipauksesta ja hänen epäonnistuneiden yritystensä turhautumisesta, jotka toistuvat läpi hänen monien elämien. Elämistä, joissa hänet erotettiin palvomistaan rakastetuista tai hän tunsi itsensä pakotetuksi eroamaan väärin vakaumusten perusteella olivatpa ne sitten poliittisia ideologioita, sotia tai uskonnollisia aatteita tai sosiaalisia olosuhteita. Vakaumukset, jotka osoittautuvat vääriksi, kun rakastettu (kuten jopa ehkä siinä koko elämä) on menetetty peruuttamattomasti. Mies, joka tunnistaa turhautumisensa kautta, että hänen kaipauksensa rakastaa naista, onkin itse asiassa kaipausta *rakastaa Jumalaa* Hänen miehelle kauneimmassa ilmenemismuodossa: naisen hahmossa. Tämä oivallus valaisee inhimillisen rakkauden epäonnistumisen todellista syytä, sillä se liittyy siihen, kun naisen etsiminen muuntuu väistämättömästi Jumalan etsimiseksi ja kun mies näin muuntautuu munkiksi: tuleva munkki, joka (nyt *tietoisesti*) palvoo

Jumalaa Hänen naisellisessa ilmiassaan ja jota hän ylistää tämän täysin abstraktissa ikinaisellisessa muodossaan. Tästä oivalluksesta kumpuaa uusi, syvempi oivallus: itse rakkauden voima on Jumala ja tämä kaipaus viittaa haluamaamme uudelleenyhdentymiseen luomisen lähteen kanssa. Lisäksi miehelle muodostuu herkempi havainnointikyky, jonka myötä hän voi tarkastella monia erilaisia ilmenemismuotoja, joissa Jumala (abstraktina periaatteena, ei ihmisen kaltaisessa hahmossa) ”tekee rakkauden itsestään, missä hän iloitsee”, kuten esim. valtameren syleillessä maata rannikolla, niin kuin naiskehon iholla (raja-alueella), miehen ja naisen parittelukiihkossa, eikä vähiten miehen ja naisen henkisesti ja eroottisesti latautuneessa vetovoimassa, joka ei koskaan ilmene fyysisesti ja joka näin johtaa jumalattarien ja jumalien abstraktiin vuorotteluun.

Bestelladresse / Tilausosoite :

Hans-Nietsch-Verlag

Poststraße 3

D-79098 Freiburg

Germany

Tel: +49-(0)761-29669-30, Fax: -60

Email: mail@nietsch.de

Tai Suomessa:

Tekstiviesti matkapuhelimeen. +358-(0)50-3235914

Sähköposti: eija_kaikkonen@luukku.com